

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

ILUSTROWANA

REPUBLIKA

Rok XI | ŁÓDŹ, ŚRODA, 10 PAŹDZIERNIKA 1934 R. | CENA NUMERU 15 GROSZY. | Nr. 278

Król Aleksander Jugosłowiański zamordowany. - Min. Barthou zamordowany

Straszny zamach morderczy w Marsylii

Marsylja, 9 października

Dziś o godz. 16 m. 30 popołudniu dokonany został zamach morderczy na przejeżdżającego przez Marsylię w drodze do Paryża króla Jugosłowiańskiego Aleksandra. Król został zabity. Wraz z królem został ciężko ranny towarzyszący mu w charakterze gospodarza, minister spraw zagranicznych Francji p. Louis Barthou. Minister Barthou wkrótce potem zmarł.

Marsylja 9 października. Przebieg tragicznego dnia, który przetrwał ciężką żałobą narody: jugosłowiański i francuski, był następujący:

Już od wczoraj Marsylja przybrała wyjątkowo odświętny na przyjęcie królewskiego gościa. Początkowo król Aleksander miał przybyć wraz z małżonką, jednak królowa źle znosi podróżę morską i dlatego pojechała koleją do Paryża...

Nad ranem na spotkanie krawczyka Jugosłowiańskiego „Dubrownik“, eskortowanego przez trzy kontrtorpedowce wyruszyły ub. nocy trzy kontrtorpedowce francuskie. Honory oddały ustawione przed portem okręty wojenne i łodzie podwodne oraz piechota kolonialna i strzelcy senegalscy — przybyciu króla do portu.

Powitanie odbyło się wedle najuroczystszych ceremoniału. Min. Barthou w imieniu rządu złożył królowi powitanie i złożył mu hołd. Po krótkiej rozmowie król Aleksander zajął miejsce w samochodzie i orszak ruszył.

Trasa strzeżona była przez policję, która jednak nie przeszkadzała tłumom widzów, gromadzącym się wzdłuż ulicy.

W pewnej chwili, gdy orszak wolno przejeżdżał przez Place de la Bourse (Plac Giełdy) obok rue de la Reine Elisabeth nagle z tłumu wybiegł jakiś człowiek.

Wybiegł jakiś człowiek, który rzucił się w stronę samochodu królewskiego. Przez drzwi samochodu strzelił on do króla kilka razy. Piłket wyciągnął szablę i uderzył dwukrotnie zamachowca, powalając go na ziemię. Szofer samochodu królewskiego strzelił kilkakrotnie do zabójcy, który chociaż już leżał na ziemi, strzelał w

zrzucając się policjanci. Konna gwardja republikańska otoczyła samochód królewski. Zabójcę, który upadł na ziemię podniesiono. Tłum rzucił się na niego i usiłował go zlynaczyć. Zabójca usiłował

POPEŁNIĆ SAMOBÓJSTWO,

strzelając sobie w usta. W ostatniej jednak chwili jeden z policjantów przeszkodził samobójstwu, wytrącając mu rewolwer. Pomimo obecności policji, która na chwilę zdołała wydrzeć napastnika z rąk tłumu, zabito go kilku strzałami, które padły ze strony rozwścieżonego tłumu.

Rany i śmierć

Król był trafiony trzykrotnie strzałami napastnika. Utracił przytomność. Z ust i z rany, jaką otrzymał w pierś, popłynęła obficie krew. Śmierć nastąpiła prawdopodobnie prawie natychmiast. Dwie rany były śmiertelne i z nosa spłynęła z krwią masa mózgowa. Dowodzi to, że król otrzymał postrzał w głowę.

Kula, która zabiła króla Aleksandra, raniła w pierś min. Barthou w okolicy serca.

Początkowo rana min. Barthou wydawała się niezbyt groźna. Zarządzono jednak operację pod chloroformem i wtedy okazała się natychmiastowa konieczność transfuzji krwi. Dokonano tego zabiegu. Niestety, bezpośrednio po nim min. Barthou zmarł o godz. 17 minut 40.

Francuski generał Georges oraz admirał francuski Berthold i jeden z generałów jugosłowiańskich zmarli również z ran, odniesionych w czasie zamachu na króla Aleksandra. Wskutek odniesionych ran zmarł jeden z policjantów, który pierwszy rzucił się na zabójcę. Liczni widzowie odnieśli mieli również rany w czasie strzelaniny. M. in. pewien operator filmowy.

Kto dokonał zamachu

Godzina 19. Do obecnej chwili nie ustalono z całą pewnością, kto dokonał zamachu. Wedle wersji zamachowców było około 10. Strzelali oni z tłumu, jeden zaś ze stopni samochodu, którym jechał król oraz min. Barthou...

Zabity zamachowiec, który strzelał do króla Aleksandra nazywa się PIOTR CALOMEN,

Jest on obywatelem Jugosławii i pochodzi z Chorwacji. Urodził się w roku 1899 w Zagrzebiu. Z zawodu handlowiec. Znaleziono przy nim paszport, wystawiony w Zagrzebiu. Dnia 28 września Calomen przekroczył granicę francusko-hiszpańską. Nie był on nigdy notowany na liście podejrzanych, jaką policja jugosłowiańska przekazała do wiadomości policji francuskiej.

Havas doosi, że z okazji przyjęcia króla była zorganizowana specjalna służba bezpieczeństwa. Zgóra 200 agen-

tów, zaopatrzonych w fotografie podejrzanych osobników, krążyło po ulicach Marsylii. Podwojona była również liczba policjantów mundurowych.

Król zmarł

Król Aleksander po zamachu był przeniesiony do prefektury. Stwierdzono, iż jedna kula trafiła w okolicę serca, druga w brzuch, trzecia w głowę. Rannego króla złożono na kanapie, gdzie doktorzy udzielili mu pierwszej pomocy. Wobec poważnych obrażeń wewnętrznych, jakie spowodowały kule wszelka pomoc okazała się próżna. Król zmarł w obecności przedstawicieli władz, którzy brali udział w jego orszaku, oraz oficerów, należących do świty.

Z chwilą, kiedy doktorzy stwierdzili zgon, złożono jego zwłoki na kanapie, przykrywając je trójkolorowym szta-

darem. Ręce króla są złożone na ipersiach. Twarz spokojna, ale całkowicie pozbawiona krwi. W sali pogaszono wszystkie światła elektryczne, zostawiając tylko

DWIE ZAPALONE ŚWIECE.

Po obu stronach stoi straż honorowa. Dywan przed zwłokami jest zasypany kwiatami. W sąsiednim pokoju słychać szloch starego kamerdynera królewskiego. Jest to człowiek, który poświęcił całe swoje życie wychowaniu młodego księcia Aleksandra i wraz z nim przeszedł wszystkie koleje w czasie wielkiej wojny. W sali sąsiedniej znajdują się dziennikarze serbscy, którzy godzinę temu z entuzjazmem witali króla. Wszyscy mają łzy w oczach.

Żałoba we Francji

Paryż, 9 października.

(Pat). Pierwsza wiadomość o zama-

chu nadeszła do Paryża o godzinie 17 i rozeszła się po mieście lotem błyskawicy. O godz. 18-ej dzienniki wydały nadzwyczajne dodatki z informacją o śmierci króla. Dodatki zostały rozchwyte przez publiczność, która głośnie wyraża swe oburzenie. Na wszystkich gmachach państwowych w Paryżu opuszczono na znak żałoby sztandary do połowy masztów.

Wieczorem zwołana została nadzwyczajna rada ministrów pod przewodnictwem premiera Doumergue'a. Prezydent republiki udaje się dziś wieczorem do Marsylii, celem złożenia holdu pośmiertnego królowi jugosłowiańskiemu Aleksandrowi i ministrowi spraw zagranicznych Barthou.

Odezwa do narodu

Paryż, 9 października.

(Pat). Po posiedzeniu rady ministrów premier Doumergue wystosował następującą odezwę do ludności:

„Rząd poczuwa się do bolesnego

obowiązku zakomunikowania krajowi wiadomości o zabójstwie króla Aleksandra jugosłowiańskiego, dokonanej w chwili, gdy monarcha przybywał do Francji, aby dać świadectwo szczeremu przyjaźni ludu jugosłowiańskiego dla narodu francuskiego. Rząd francuski w imieniu narodu francuskiego skierował do rządu jugosłowiańskiego i wielkiego przyjaźnielskiego narodu wyrazy głębokiego żalu i ubolewania wszystkich francuzów. Prócz króla śmiertelnie został ugodzony minister spraw zagranicznych Ludwik Barthou. W tragicznej żałobie, jaka okryła oba państwa — narody francuski i jugosłowiański więcej niż kłedykolwiek zespola swoją myśl i serca”.

Ponadto rada ministrów postanowiła zarządzić żałobę na przeciąg jednego miesiąca w armji, marynarce i flocie napowietrznej. Wszystkie uroczystości zostały odwołane na ten okres czasu. Postanowiono ponadto urządzić ministrowi Barthou pogrzeb na koszt państwa.

Piotr II, 12-letni król Jugosławii

Ciężka żałoba i spokój w Jugosławii. — Włochy serdecznie spólcują Jugosławii. — Echa w Berlinie i Sofji

Białogród, 9 października.

(Pat) — Wiadomość o tragicznej śmierci króla Aleksandra wywołała w całym kraju ogromne przygnębienie. Natychmiast zebrało się nadzwyczajne posiedzenie rady ministrów, która obraduje z pełną świadomością powagi sytuacji i w na stroju ciężkiej żałoby po zgonie króla — bohatera.

Następcą tragicznie zmarłego króla będzie król Piotr, któremu do czasu osiągnięcia pełnoletności, przydzielono ma być rada regencyjna. Król Piotr bawi obecnie w Anglii w szkole.

Wybór rady regencyjnej nastąpić ma zgodnie z konstytucją przez obie izby ustawodawcze, jeżeli nie postanawiały inaczej testament królewski.

W całym kraju panuje spokój.

Wrażenie w Rzymie

Rzym, 9 października.

(Pat) — Wiadomość o tragicznej śmierci króla Aleksandra, otrzymano w Rzymie około 7-ej wieczorem. Wywarła ona w kołach rządowych i w korpusie dyplomatycznym, a także w szerokich sferach społeczeństwa włoskiego, wstrząsające wrażenie. Wyrazem nastrojów rządowych jest następująca notatka, zamieszczona przez „Giornale d'Italia”:

Cały naród włoski jest głęboko wstrząśnięty strasznie nieszczęściem, które dotknęło naród serbski, skutkiem haniebnego zamachu na króla Aleksandra. Po pierwszej wiadomości o zamachu, spodziewaliśmy się, że życie króla da się uratować, ale, niestety, nadeszła wiadomość o zgonie króla. Z głębokim oburzeniem i żywym współczuciem, naród włoski potępia tę nową zbrodnię polityczną, która splamiła krwią kulturę europejską”.

Włoskie koła polityczne zdają sobie sprawę, że tragiczny zgon króla Aleksandra, jest dotkliwym ciosem nie tylko dla Jugosławii. W Rzymie wyrażają życzenie, aby zgon króla nie odbił się ujemnie na dalszym układzie stosunków włosko-jugosłowiańskich, które w ostatnich czasach, za wiedzą króla i dzięki jego współpracy, doznały znacznej poprawy.

Niemcy potępiają...

Berlin, 9 października.

(Pat) — Wiadomość o zamachu nadeszła do Berlina w godzinach wieczornych, wywołując wszędzie olbrzymie wrażenie. Dzienniki wydały nadzwyczajne dodatki.

„Nachtausgabe” w depeszy z Paryża pisze: „Zbrodnicy czyn spotka się w całym świecie z najostrzejszym potępieniem. Podkreślając napięcie, panujące między Jugosławją a Włochami oraz sta-

Le roi est mort, vive le roi!

Proklamacja nowego króla Jugosławii Piotra II

Białogród, 9 października.

(Pat) — Rada ministrów na nadzwyczajnym posiedzeniu proklamowała królem ks. Piotra, który wstąpi na tron, ja-

kania rządu francuskiego o poprawę stosunków włosko-jugosłowiańskich, organ niemiecki konkluduje: „Naród niemiecki z najgłębszym ubolewaniem przyjął wiadomość o tragicznym ciosie, jaki spotkał naród Jugosławii i żywi pełną nadzieję, że zbrodnicy czyn nie wywoła żadnych poważniejszych następstw politycznych dla Jugosławii i Europy.”

Żałoba w Bułgarii

Sofja, 9 października.

(Pat) Wiadomość o tragicznej śmierci króla Aleksandra rozeszła się z szybkością błyskawicy i wywołała piorunujące wrażenie. Teatry i kina samorzutnie przerwały przedstawienia na znak żałoby. Rada ministrów przerwała posiedzenie. Premier wysłał telegramy kondolencyjne do Paryża i Białogrodu. — Radjostacja sofijska nadała marsz żałobny, poczem przerwaną audycję. Na ulicach niebywałe ożywienie.

Pierwsze wiadomości wywołały tem większe wrażenie, że niewiadomo było, kto dokonał zamachu. Obawiano się, czy nie macedończycy. Wiadomość, że mordercą jest chorwat, wywołała pewną ulgę.

Zamach został sfilmowany

Paryż, 9 października.

(Pat). Ostatnie depesze, jakie nadeszły z Marsylii potwierdzają, że sprawcą zamachu jest obywatel jugosłowiański. Wbrew pierwotnym pogłoskom morderca jeszcze żyje, ale żadne badania nie są możliwe ze względu na ciężki stan jego zdrowia. Morderca już powalony przez policjantów na ziemię nie przestawał strzelać i zranił jeszcze 7 osób, niektóre bardzo ciężko.

ELEKTROWNIA

niniejszem podaje do wiadomości, iż w czwartek, d. 11 października r. b. pokazy gotowania na elektryczności nie odbędą się.

Od piątku, dnia 12 października r. b. kurs będzie prowadzony NORMALNIE.

Policja przesłuchuje naocznych świadków zamachu. Jeden z operatorów kinowych nakreślił cały przebieg zamachu. Taśma została natychmiast wywołana i posłuży, jako dokument dla śledztwa.

Zabójca nie miał wizy

Paryż, 9 października.

(Pat). Agencja Havasa donosi z Zagrzebia, że z dochodzenia przeprowadzonego przez poselstwo francuskie, wynika, iż nie udzielono żadnej wizy Calomenowi w dniu 30 maja 1934 roku. Powstaje podejrzenie, że albo paszport zabójcy był fałszywy, albo zawierał fałszywą wizę.

Żałobny wystąnnik u królowej

Paryż, 9 października.

(Pat). Jak donoszą dzienniki, zmarły król sam wybrał Marsylię, jako miejsce, gdzie miał wstąpić na ziemię francuską. Król chciał zacząć swe odwiedziny od złożenia holdu przed pomnikiem żołnierzy, poległych na froncie wschodnim.

Zwłoki zamordowanego króla prawdopodobnie zostaną złożone na krążowniku „Dubrownik”, który je zawiezie do Jugosławii. Krążownikowi towarzyszyć będą francuskie okręty wojenne.

Bliższe dyspozycje, dotyczące przewiezienia zwłok, zostaną wydane dopiero jutro, po przyjeździe królowej Marii do Marsylii.

O zamachu i śmierci króla, królowa Marija została powiadomiona na stacji Besancon. Misję tę spełnił tamtejszy

prefekt, specjalnie delegowany przez rząd francuski.

Ostatnie chwile min. Barthou

Paryż, 9 października.

(Pat). Śmiertelne szczątki min. Barthou zostaną złożone bezpośrednio w operacji w gabinecie dyrektora szpitala. Przed szpitalem gromadzą się tłumy, dając wyraz swemu żalowi i oburzeniu.

O ostatnich chwilach zmarłego donosi się, że po przewiezieniu do szpitala minister Barthou był niezwłocznie przeniesiony na salę operacyjną, gdzie dwaj chirurdzy postanowili, że koniecznym jest amputacja lewej ręki, która była strzaskana kulą rewolwerową. Podczas operacji nastąpił silny krwotok. Powstała konieczność dokonania transfuzji krwi. Niestety, wszelkie wysiłki lekarzy okazały się daremne. Ostatnie słowa ministra Barthou były: „cierpię bardziej”.

Życiorys króla Aleksandra

Aleksander I, król Jugosławii, z dynastji Karadżewiczów urodził się 17 grudnia 1888 w Cetynje, stolicy Czarnogóry. Był on drugim synem króla Piotra Karadżewicza i królowej Zoriki, która była córką Mikołaja Czarnogórskiego.

Po zrzeczeniu się prawa do tronu starszego brata Jerzego, został on proklamowany przez parlament serbski w r. 1909 następcą tronu królestwa serbskiego.

Po wybuchu wojny bałkańskiej w październiku r. 1912 król Aleksander objął dowództwo pierwszej armji serbskiej, na czele której odniósł pierwsze wielkie zwycięstwo w bitwie pod Kumanovem. W dniu 24 czerwca 1914 r. król Aleksander wobec choroby królowej objął regencję i pełnił funkcje regenta, dnia 16 sierpnia 1921 roku, gdy po śmierci króla Piotra objął tron i został królem Serbów, Chorwatów i Słowenów.

W dniu 6 stycznia 1929 roku król Aleksander zawiesił obowiązujące do tej chwili przepisy konstytucyjne i przy pomocy generała Gajdicia dokonał zamachu stanu, wprowadzając ustrój autorytatywny.

Ogłoszony przez króla w dniu 6 stycznia 1929 roku manifest uzasadniał to posunięcie w imieniu natury wewnętrzno-politycznej, z wyjątkiem parlamentaryzmu i szeregiem innych niebezpieczeństw państwowych.

W dniu 2 września 1931 roku wprowadzono do konstytucji zmiany, które miały na celu umocnienie władzy króla. Na wie których już od dnia 3 października 1931 roku królestwo Serbów, Chorwatów i Słowenów otrzymało nazwę królestwa jugosłowiańskiego.

Ostatnie lata panowania króla Aleksandra znaczący się dużą aktywnością polityczną, w szczególności w dziedzinie stosunków na Bałkanach. Okres ten zaznaczył się szeregiem podjętych przez króla Aleksandra po stolicach bałkańskich i z innymi monarchami w Białogrodzie, w celu zawarcia 7 lutego 1934 roku Paktu Bałkańskiego, do którego przystąpiły: Jugosławia, Rumunia i Turcja.

Król Aleksander zawarł i czerwca 1919 r. związek małżeński z ks. Mariją, córką króla Rumunii i królowej Serbii. Z tego związku urodziło się trzech synów: najstarszy Piotr, który po ojcu objął tron i pobiera nauki w Anglii, ks. Tomisław, który liczy 6 lat oraz trzeci ks. Andrzej, który ma 5 lat.

Nauczycielstwo polskie domaga się zaciągnięcia nowej pożyczki wewnętrznej

która pozwoli na niezmnieszenie budżetu ministerstwa oświaty i zaniechanie projektu wprowadzenia opłat za nauczanie w szkołach powszechnych

Wniosek nauczycielstwa będzie przedłożony P. Prez. Rzplitej

Warszawa, 9 października.
(B) Związek nauczycielstwa polskiego go zwołał na dziś po południu konferencję prasową, na której omówiono obywatelnie znane już nauczycielstwu pewne projekty, jakie posiada rząd w dziedzinie budżetu ministerstwa oświaty na rok 1935-36.

Zdaniem przedstawicieli związku nauczycielstwa polskiego, którzy wygłosili do zgromadzonych przedstawicieli prasy dłuższe przemówienia, wprowadzenie w życie tych projektów skrajnie oszczędnościowych,

zagroziłoby szkolnictwu powszechnemu w bardzo poważnym stopniu. Nauczycielstwo polskie zapatruje się już i tak bardzo pesymistycznie na obecny stan rzeczy w szkolnictwie powszechnym. Jednocześnie z przyrostem dzieci w wieku szkolnym zbiegła się poważnie

redukcja etatów nauczycielskich. Wedle obliczeń przedstawionych dziennikarzom na konferencji, w ciągu ostatnich dwóch lat zredukowano 5.000 etatów nauczycielskich, kiedy wzrastająca liczba dzieci wymagałaby raczej 5.000 nowych etatów nauczycielskich. Zredukowano pozatem godziny nauczania i powiększono ilość dzieci w klasach, co obciążało znacznie nauczycielstwo. W rezultacie poziom nauczania znacznie się obniżył i rola wychowawcza szkoły powszechnej zmalała. Mimo tych wszystkich środków wyjątkowych, których stosowanie skrupia się przeważnie na nauczycielstwie,

znajduje się dziś poza szkoła 700.000 dzieci. Według obliczeń nauczycielstwa w roku szkolnym nadchodzącym jest do pomieszczenia w szkołach 5.412.000 dzieci a nauczycieli jest mniej o 4.000, aniżeli w roku 1930-31, kiedy w tym okresie uczęszczało do szkół zaledwie 3.800.000 dzieci.

Nauczycielstwo oblicza, że za lat 5, a więc w roku 1939 będzie do pomieszczenia w szkołach ponad 6 milionów dzieci. W tym stanie rzeczy nauczycielstwo uważa, że w ciągu najbliższych lat okaże się brak przynajmniej 17000 nowych etatów nauczycielskich.

Zdaniem występujących na dzisiejszej konferencji mówców z pośród nauczycielstwa bez powiększania liczby nauczycieli szkoły powszechnej nie da się uratować ani poziomu szkolnictwa, ani zasady powszechności nauczania.

Oczywiście, że w świetle tych cyfr nauczycielstwo jest zaalarmowane wiadomościami, jakie otrzymało od premiera dr. Kozłowskiego, jakoby budżet ministerstwa oświaty na rok przyszły miał być dalszej redukcji. Związek nauczycielstwa polskiego sprzeciwia się stanowczo zmniejszeniu budżetu oświaty i twierdzi, że ratowanie szkolnictwa powszechnego ma charakter

nieuniknionej konieczności państwowej. Na konferencji dzisiejszej przedstawili mówcy pewien plan zaradzenia temu stanowi rzeczy. Plan, który wysuwa nauczycielstwo, wywołać musi jednak poważne zastrzeżenia z wielu stron, a przede wszystkim ze strony przedstawicieli życia gospodarczego i rzeszy pracowniczych i robotniczych. Nauczycielstwo domaga się miało więc, aby budżet ministerstwa oświaty nie został zmniejszony, aby wydatki na cele oświatowe pokryto z budżetu, zwiększając ogólny deficyt budżetowy, na pokrycie którego proponuje nauczy-

ZACIĄNIĘCIE NOWEJ POŻYCZKI WEWNĘTRZNEJ.

która — jak wyrażają się mówcy — w zrozumieniu powagi sytuacji i konieczności państwowej — napewno znajdzie poparcie wśród społeczeństwa.

Jednocześnie związek nauczycielstwa polskiego sprzeciwia się lansowanemu z pewnych kół projektom wprowadzenia drobnych nawet opłat za nau-

kę w szkołach powszechnych, jak również przeciwko projektowi obniżenia ilości lat nauczania powszechnego.

Oburzenie nauczycielstwa wywołuje wiadomość, głosząca, że w pewnych kołach słychać projekty, aby dzieci uczęszczały do szkół powszechnych 4 lub 5 lat, zamiast dotychczasowych siedmiu. Żądania nauczycielstwa powszechnego dadzą się więc zreasumować w żądaniu utrzymania obecnego

budżetu ministerstwa oświaty, powiększenia etatów nauczycielskich, zaniechania projektu wprowadzenia opłat za nauczanie w szkołach powszechnych i utrzymanie 7-letniego nauczania powszechnego.

Związek nauczycielstwa polskiego przygotował obszerny memoriał, w którym motywuje swe żądania i który przedłoży Prezydentowi Rzplitej, premierowi i ministrowi oświaty.

RZĄD POLSKI PRZESYŁA KONDOLENCJE rządom Francji i Jugosławii

Warszawa, 9 paźdź.
(Pat) — Pan Prezydent Rzeczypospolitej, prof. Ignacy Mościcki, wystosował w dniu dzisiejszym depezę treści następującej:

„Jej Królewska Mość, królowa Marija Jugosłowiańska, w poselstwie jugosłowiańskim w Paryżu.

Głęboko wzruszony ohydny zamachem, którego ofiarą padł Jego Królewski Mość, król Aleksander Jugosłowiański, proszę Jej Królewską Mość przyjąć w jej ciężkim bólu pełen szacunku wyraz mego głębokiego współczucia, z którym łączę się cały naród polski.

(—) IGNACY MOŚCICKI.

Prezes Rady Ministrów, prof. dr. Kozłowski, wystosował depezę treści następującej:

Jego Ekscelencja, pan Mikołaj Uzunowicz, Prezes Rady Ministrów—Białogród.

Głęboko wstrząśnięty bolesną wiadomością o zbrodniczym zamachu, popełnionym na dostojnej osobie Jego Królewskiej Mości, króla Aleksandra, przyłączam się wraz z rządem polskim do wielkiej żałoby Narodu Jugosłowiańskiego i proszę Waszą Ekscelencję o przyjęcie moich najbardziej głębokich wyrazów współczucia.

(—) LEON KOZŁOWSKI.

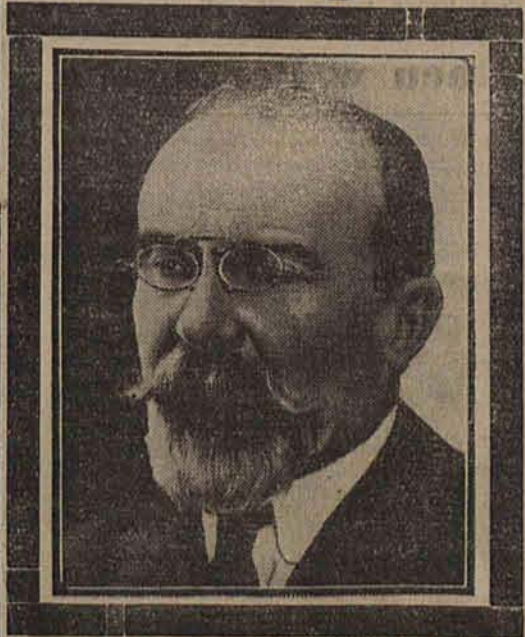
Minister spraw zagranicznych, p. Józef Beck, wystosował depezę treści następującej:

„Jego Ekscelencja, p. Bogoljub Jewtitz, minister spraw zagranicznych — poselstwo jugosłowiańskie — Paryż.

Przyłączając się do wielkiej żałoby Narodu Jugosłowiańskiego, tracącego w osobie swego bohaterskiego monarchy wodza, którego imię będzie nazawsze wyryte w kartach historii, proszę Waszą Ekscelencję przyjąć zapewnienia najgłębszego żalu, z którym cała Polska przyjęła wiadomość o ohydny zamachu, którego ofiarą padł J. K. Mość.

(—) JÓZEF BECK.

Życiorys min. Barthou

Ludwik Barthou, minister spraw zagranicznych Francji, członek Akademii Francuskiej, senator i prezes rady generalnej departamentu Basses Pyrenees urodził się w Oloron 25 sierpnia 1862 r.

Wybrany po raz pierwszy posłem do izby w r. 1889 został po raz pierwszy ministrem dn. 30 maja 1894 r. obejmując tekę robót publicznych. 20 kwietnia 1896 r. wszedł do rządu Meline'a, jako minister spraw wewn. 14 marca 1906 objął w gabinecie Sarrien'a tekę robót publicznych i tekę poczt. Tekę robót publ. Barthou zachował w rządzie Clemenceau, który nastąpił po gabinecie Sarrien'a 25 października 1906 r. Skolej

obejmując ministerstwo sprawiedliwości w pierwszym gabinecie Brianda 24 lipca 1909 r. portfel ten obejmując Barthou ponownie w r. 1913 w następnym gabinecie Brianda. 22 marca tegoż roku Poincare, ówczesny prezydent republiki powierzył Barthou misję utworzenia rządu. W gabinecie tym Barthou prócz teki prezesa rady ministrów piastuje tekę oświecenia publicznego. Barthou przeprowadza w tym czasie w parlamencie ustawę o 3-letniej służbie wojskowej.

Podczas wojny w r. 1917 Barthou jest członkiem gabinetu Painlewego, początkowo jako minister stanu i członek komitetu wojennego, następnie zaś jako minister spr. zagr. W r. 1919 jest referentem generalnym komisji izby poselskiej, powołanej do zbadania traktatu pokojowego. W r. 1920 zostaje powołany na stanowisko przewodniczącego komisji spraw zagr. izby, a 16 stycznia 1921 roku obejmuje tekę wojny w nowym rządzie Brianda. Na tem stanowisku po zostaje przez rok, poczem po raz trzeci wraca do ministerstwa sprawiedliwości w dn. 15 stycznia 1922 w gabinecie Poincarego, mając sobie jednocześnie powierzone kompetencje specjalne w zakresie spraw Alzacji i Lotaryngii. W kwietniu 1922 bierze udział w konferencji genueńskiej jako szef delegacji francuskiej. W październiku 1922 zostaje mianowany przewodniczącym komisji odszkodowań. Gdy w lipcu 1926 ponownie obejmuje władzę Poincare, Barthou na jego propozycję wraca do min. sprawiedliwości. Kieruje tem ministerstwem i w piątym gabinecie Poincarego, jak również w gabinecie Brianda, który przyszedł po tym ostatnim i opuszcza je dopiero w listopadzie 1929. W gabinecie Steega Barthou w okresie od grudnia 1930 do stycznia 1931 jest ministrem wojny.

Ludwik Barthou wybrany został senatorem z dep. Basses-Pyrenees w lipcu 1932. W gabinecie Doumergue'a Barthou od 10 lutego 1934 piastował tekę ministra spraw zagranicznych. Do akademii francuskiej Barthou wszedł w maju 1918 r. Ogłosił on drukiem szereg dzieł.

Kongres eucharystyczny w Argentynie

Wielki bankiet na cześć prymasa Polski ks. kardynała dr. Hlonda

Buenos Aires, 9 października.
(PAT). W ramach kongresu eucharystycznego odbył się tu szereg przyjęć.

Komitet francusko - belgijsko-szwajcarski wydał przyjęcia na cześć kard. Verdier.

Charge d'affaires francuski wydał

bankiet dla wybitnych osobistości francuskich, przebywających w Buenos Aires. Salezjanie wydali na cześć prymasa Polski kard. Hlonda bankiet.

Montevideo, 9 października.

(PAT). Przybył tu delegat apostolski na kongres eucharystyczny w Buenos Aires kard. Pacelli.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej wystosował depezę następującej treści:

„J. E. p. Albert Lebrun — Prezydent Republiki — Paryż.

Dowiadując się z najgłębszym wzruszeniem o zbrodniczym fakcie, który do świadczając tak boleśnie Francję, pozbawił ją jej wybitnego ministra spraw zagranicznych, proszę Waszą Ekscelencję wierzyć, iż biorę z całym narodem polskim udział w ciężkiej żałobie sprzymierzonego i zaprzyjaźnionego narodu.

(—) IGNACY MOŚCICKI.

Ze swej strony, p. Prezes Rady Ministrów, prof. dr. Kozłowski, wysłał następującą depezę:

„J. E. p. Gaston Doumergue — Prezes Rady Ministrów — Paryż.

Spieszę wyrazić Waszej Ekscelencji jak bardzo głęboko Rząd Polski odczuwa tragiczne wypadki, które pozbawiły Francję jej świetnego ministra spraw zagranicznych, pograżając ją w ciężkiej żałobie, którą podziela cała Polska.

(—) LEON KOZŁOWSKI.

Minister spraw zagranicznych p. Józef Beck wysłał następującą depezę:

„J. E. p. Gaston Doumergue — prezes rady ministrów, Paryż.

Wobec ciosu, który tak okrutnie dotknął naród francuski, chcę zapewnić Waszą Ekscelencję o głębokim i żywym uczuciu, jakiego doznałem, dowiedziawszy się o tragicznej śmierci p. Ludwika Barthou, wybitnego męża stanu, którego wielkie zalety miałem możność ocenić w czasie naszej współpracy. Przyłączając się całym sercem do żałoby Narodu Francuskiego, proszę Waszą Ekscelencję przyjąć wyrazy najgłębszego współczucia

(—) JÓZEF BECK.

Paryż, 9 października.

(Pat). Ambasador Chłapowski bezpośrednio po otrzymaniu wiadomości o zabójstwie króla jugosłowiańskiego Aleksandra oraz ministra spraw zagranicznych Barthou złożył osobiście kondolencje w poselstwie jugosłowiańskim i na Quai d'Orsay.

Również konsul polski w Marsylii bezpośrednio po zamachu złożył kondolencje władzom miejscowym.

Rewolucja w Hiszpanji wygasa

Oviedo — ostatnim punktem obrony powstańców. — Aresztowanie byłego premiera Azary. — Kortezy odroczone do chwili powrotu normalnych czasów

Paryż, 9 października.

(Pat) — Z Madrytu donoszą: Plenarne posiedzenie Kortezów, zwołane zostało na dziś wieczorem. Władze bezpieczeństwa przedsięwzięły wszelkie środki, celem zapewnienia Kortezom pełnej swobody obrad. — Od rana, po mieście krążą wzmocnione patrole policyjne i wojskowe. Gmach Kortezów jest otoczony kordonami. Ewentualność zamachu rewolucyjnego na parlament, zdaje się być wykluczona.

O godz. 16.30, otwarto posiedzenie Kortezów. Posłowie skrajnej lewicy nie zjawili się na posiedzeniu. Przywódca Accion Populare, Jose Maria Gil Robles zgłosił wniosek, domagający się odroczenia Kortezów do chwili powrotu normalnych stosunków. Wniosek wyrażał również zaufanie rządowi.

Kortezy, po krótkim posiedzeniu, trwającym zaledwie jedną godzinę, przyjęły wniosek Gil Roblesa, zawieszając posiedzenia do czasu powrotu normalnych warunków.

Paryż, 9 października.

(Pat) — Z Madrytu donoszą: Komunikat rządowy głosi, iż ogólna sytuacja w kraju doznała znacznej poprawy: Na prowincji jeszcze dochodzi do drobnych starć. W Pasajes, podczas strzelaniny, zginęło 6 osób, w Bilbao — 4.

Mobilizacja funkcjonariuszy kolejowych odbywa się w zupełnym spokoju.

Poseł Smoła ulaskawiony przez P. Prezydenta Rzplitej

Warszawa, 9 października

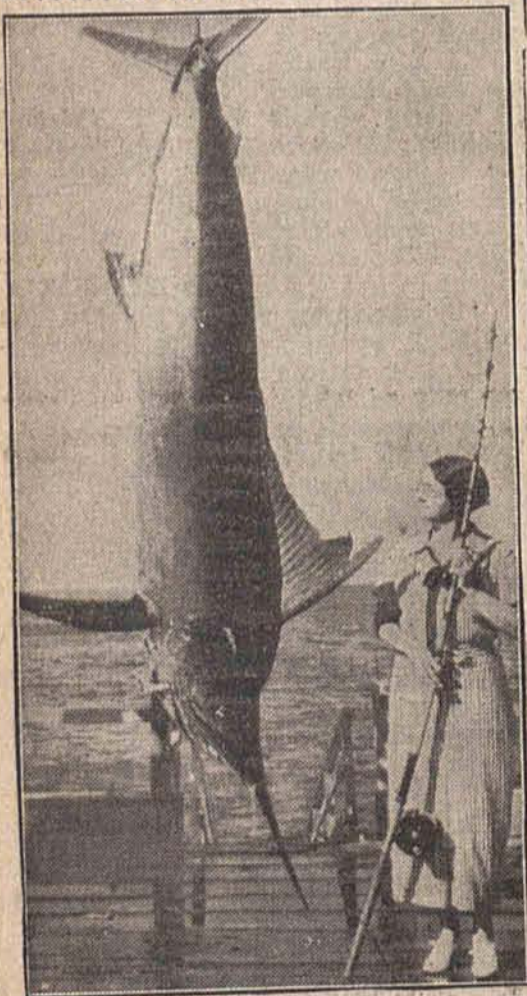
Pan Prezydent Rzeczypospolitej, na wniosek ministra sprawiedliwości, podpisał akt ulaskawienia, darując całą resztę kary posłowi, Janowi Smole oraz polecił Pan Prezydent wykreślić ją z rejestrów karnych.

Za uduszenie kochanki skazany na śmierć

Piotrków, 9 października.

(Pat) — Sąd okręgowy w Piotrkowie po dwudniowej rozprawie, skazał na karę śmierci przez powieszenie, 33-letniego Władysława Taładę, który w czerwcu r. b. udusił swoją kochankę, Józefę Tomaszewską.

Obrona zapowiedziała apelację.

Pewnej amerykańce (na zdjęciu) udało się po 55 minut trwającej walce wyciągnąć z wody olbrzymią rybę wagi 400 funtów.

Kolej funkcjonuje normalnie, pomiędzy Madrytem a Saragossą, pomiędzy Alicante i Barceloną. Dotychczas nie wznawiono jeszcze komunikacji pomiędzy Saragossą, San Sebastiano i Alicante.

Londyn, 9 października.

(Pat) — Były premier Hiszpanji, Azary został aresztowany. Wojska rządowe ze wszystkich stron otaczają Oviedo, gdzie bronią się jeszcze powstańcy.

Upadek Oviedo, który nastąpi prawdopodobnie wkrótce, będzie decydującym momentem w pacyfikacji Asturji. W Barcelonie przywrócono już warunki normalne.

Obniżenie opłat sądowych

Rząd rozpatruje projekt reformy opłat sądowych

Warszawa, 9 paźdz.

Ustawodawstwo upadłościowe i układowe zostało ostatnio zmienione przez dostosowanie tych przepisów do akcji odciążeniowej i do zmienionych warunków życiowych. Te zmiany w ustawodawstwie wymagają odpowiednich zmian w obowiązujących dotychczas przepisach o opłatach sądowych. Przepisy te pozatem nie były jednolicie stosowane wobec sprzecznych niejednokrotnie wykładni, zwłaszcza przy sprawie oprocentowania depozytów gotówkowych. — Chodzi więc o usunięcie tych sprzeczności i o wprowadzenie jednolitych w tej materii postanowień. Wreszcie dotychczasowy system opłat sądowych jest dość skomplikowany. Przepisy o tych opłatach wymagają więc reformy w kierunku uproszczenia tego systemu. Ze względu zaś czysto gospodarczych, wysokość opłat sądowych powinna być do-

stosowana do zmienionych warunków życia gospodarczego.

Obniżenie wysokości kosztów sądowych, zgodne jest z przeprowadzaną od dłuższego już czasu przez rząd akcją zmniejszenia wszelkich opłat i oprocentowania które mogą wpłynąć na potaniecie kredytu, ułatwienie transakcji towarowych, a przez to przyczynić się mogą do przyniesienia ulgi w życiu gospodarczemu.

Z tych względów projektowane jest przeprowadzenie reformy opłat sądowych. Przedewszystkiem rozpatrywana jest sprawa rewizji wysokości dotychczasowych kosztów, które uniemożliwiają często dochodzenie roszczeń przed sądami państwowymi. Dotychczasowa stawka wynosi dla spraw, prowadzonych w I instancji 2 i pół proc. bez względu na przedmiot sporu. Projektowane jest przyjęcie w opłatach tych systemu regresji, a więc zmniejszenia kosztów sądowych,

stosunkowo do wartości sporu. Według tego projektu, w miarę wzrastania tej wartości, wysokość opłat sądowych malałaby. Jednocześnie ze zmianą stawki procentowej od wartości sporu, projektowane jest obniżenie opłat stałych, jak np. opłata od pism, niepodlegających specjalnemu wpisowi, bądź opłata od powództwa w sprawie o wyjawienie majątku. Dalej, zgodnie z tym projektem, miałyby być obniżone opłaty w postępowaniu hipotecznym na ziemiach b. zaboru rosyjskiego.

Wreszcie, projektuje się też zwiększenie ilości uwolnień od opłat i to zarówno pod względem przedmiotowym jak i podmiotowym. Dalej poddany ma być rewizji system pobierania opłat za doręczenia zawiadomień sądowych. Projekt tej reformy dotyczy też sprawy umorzenia umarzenia zaległych kosztów sądowych.

Powstańcy wymordowali oddziały wojsk japońskich, zdobywając większe zapasy broni i amunicji. — W Mandzurji toczą się zaciekle walki

Szanghaj, 9 października.

(PAT) Donoszą, że w okolicach Mukden znajduje się liczna grupa powstańców chińskich, licząca około 75.000 lu-

dzi.

Powstańcy ci schwytali pod wsią Zsafi posterunki japońskie i mandzurskie, które wymordowali.

Według dalszych doniesień, powstańcy zatrzymali pod Sechasian wagony towarowe, w których jechali żołnierze japońscy i mandzurscy.

Powstańcy wymordowali żołnierzy, zabrali większą ilość broni i amunicji.

Pod Huntunjansi wywiązała się trzydniowa walka pomiędzy bandytami i wojskami japońsko-mandzurskimi.

W walce tej jest wielu zabitych i rannych.

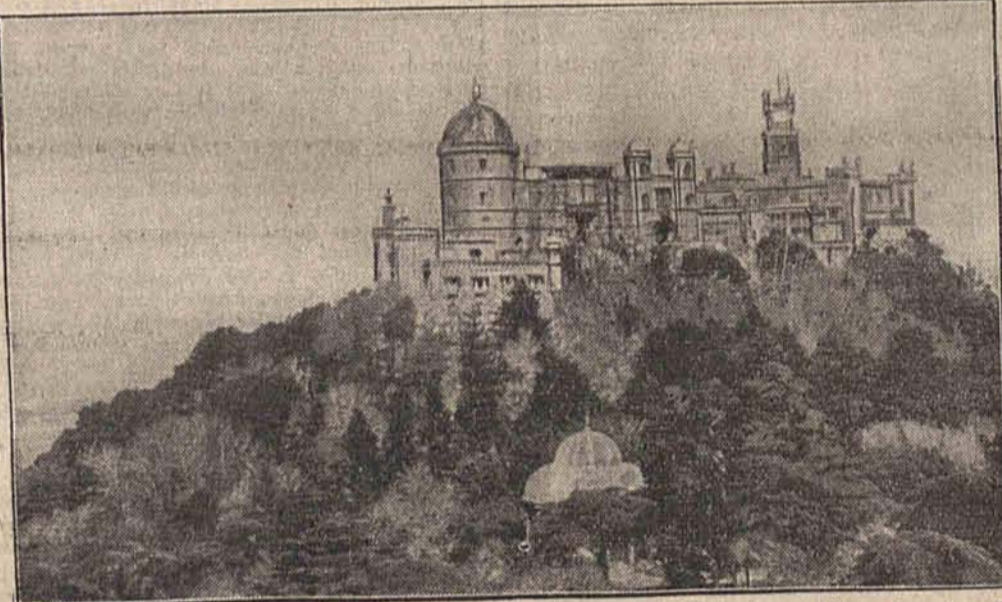
Moskwa, 9 października.

(PAT) Agencja Tass donosi z Chabarowska, że władze na stacji Pogranicznaja usiłowały zająć lokal klubu kolejarzy, domagając się opróżnienia lokalu w ciągu 3-ch dni rzekomo dla umieszczenia tam policji lokalnej.

Przy żądaniu tem powoływano się na rozkaz dowódcy garnizonu japońskiego.

Naskutek protestu konsula sowieckiego, wyjaśnione, że rozkaz ten opierał się na nieporozumieniu.

Pożar wspaniałego pałacu w Portugalji.

Słynny pałac królewski w Portugalji, „Pena“, w którym znajdowały się nieprzebrane skarby w postaci dzieł sztuki, spłonął. Przyczyna pożaru nie została ustalona.

Aresztowania na Śląsku Czeskim

Likwidacja organizacji, w której grupowali się członkowie rozwiązanej partji narod. socjalistycznej

Morawska Ostrawa, 9 października.

(PAT) Władze bezpieczeństwa na Śląsku Czeskim zwróciły uwagę na partję „Schlesische Heimatsfront“ kierowaną przez posła Henleina, w szeregach której zgrupowani są członkowie partji niemieckich narodowych socjalistów, rozwiązanej w swoim czasie przez władze. Niedawno aresztowano 5-ciu członków tej partji, ostatnio zaś osadzono w więzieniu jednego z przywódców tej organizacji na Śląsku Hul-

czyńskim, Ottona Bezdzieak, oraz Alfreda Burgerta z Opawy. Aresztowani będą odpowiedzialni za naruszenie ustawy o chronię republiki, t. j. za spisek przeciwko państwu.

Na Śląsku Hulczyńskim aresztowano nadto niejakiego Maxa Heidera, który kolportował przemycone z Niemiec teksty pieśni, zapowiadającej rychłe oswo-bodzenie Śląska Hulczyńskiego z pod panowania czeskiego.

Polowanie w Chodzieży z udziałem P. Prezydenta Rzplitej

Warszawa, 9 października. (PAT)

Dziś o godz. 9-ej rano Pan Prezydent Rzeczypospolitej w towarzystwie p. min. Becka b. premiera Janusza Jędrzejewicza, szefa gabinetu wojskowego płk. Głogowskiego i adiutantów wyjechał na polowanie do Chodzieży.

Wśród zaproszonych gości znajdują się m. in. inspektorowie armji generałowie Sosnkowski i Fabrycy.

Od lat 35 w służbie dziecka Zuder Bebe Szojmana

Październik

10

Sroda

Dzisiaj Franciszka Borg.
Jutro Macierzyński, N.M.
Wschód słońca 5.51
Zachód słońca 16.56
Wschód księżycy 8.40
Zachód księżycy 17.23
Długość dnia 11.07
Ubyło dnia 5.26

Przedstawiciel Polski w Międzynarodowym Biurze Pracy w Genewie

W ubiegłym tygodniu odbył się w Londynie doroczny kongres międzynarodowej konfederacji pracowników umysłowych, na którym z ramienia unii pracowników umysłowych w Polsce był obecny p. Wiktor Kościński.

Kongres rozpatrywał szereg ważnych zagadnień, spośród których na szczególne uwzględnienie zasługuje rezolucja, wskazująca metody walki z bezrobociem pracowników umysłowych. Kongres, w którym wzięli udział przedstawiciele wszystkich krajów Europy uznał za celowe podjęcie walki o 40-godzinny tydzień pracy dla pracowników umysłowych i o zmniejszenie granicy wieku przewidzianego na emeryturę pracowników umysłowych, by tym sposobem w przedsiębiorstwach trwał większy ruch pracowników.

Bardzo ważną sprawą były wybory do komisji doradczej pracowników umysłowych przy międzynarodowym biurze pracy w Genewie, w którym dla pracowników umysłowych przewidziano 5 miejsc, w tym trzy stałe i 2 niestałe. Stałe miejsca, drogą wyborów, otrzymali delegaci Anglii, Francji i Polski.

Fabrykanci pieniędzy zostali ujęci na gorącym uczynku

Przed kilku dniami donosiliśmy o nocnej rewizji, jaką przeprowadziły władze w domu przy ul. Przydrewnowskiej 10, w poszukiwaniu fałszerzy monet i warsztatu. Wspominaliśmy, że rewizja dała rezultaty pozytywne.

Obecnie dowiadujemy się, że w toku dalszych poszukiwań przeprowadzonych jeszcze tej samej nocy władze ujęły, przede wszystkim gospodarza mieszkania Stefana Czerneckiego, jego przyjacielkę Nikitinową, a następnie trzech ludzi, handlujących w budce z opalem przy ul. Zawiszy 6: Joska Bergera, Szymona Wajnberga i Herszlika Abramowicza. W budce znaleziono kilkadziesiąt fałszyfikatów większych monet.

Wreszcie władze po przeprowadzonej obławie ujęły siedem osób, zajmujących się kolportowaniem monet. Czarnecki — właściciel wytwórni i cała „pracująca” z nim banda zostali osadzeni w więzieniu przy ul. Kopernika.

Tajemnica obliczania dla jednych taniej, dla innych drożej

Jak się dowiadujemy, według obliczeń urzędu statystycznego, koszty utrzymania rodzin pracowników umysłowych wzrosły we wrześniu o 0,4 procent. Wzrost kosztów utrzymania spowodowany został podwyższeniem się kosztów żywności o 1,6 procent, natomiast ceny innych towarów pozostały bez zmiany.

W tym samym okresie koszty utrzymania rodzin robotniczych obniżyły się o 1,2 procent.

Ciekawe, jak urząd statystyczny przeprowadził to obliczenie, z chwilą bowiem, gdy wzrosły ceny żywności — wzrosły one w jednakowym stopniu dla pracowników umysłowych i robotników?

Dużury aptek

Dzisiaj w nocy dyżurują następujące apteki: A. Dancerowej (Zgierska 57), W. Groszkowskiego (11 Listopada 15), Sukce, S. Gorfeina (Piłsudskiego 54), J. Chądzyńskiej (Piotrkowska 165), R. Rembielińskiego (Andrzeja 28), A. Szymańskiego (Przędzalniana 75).

Inspekcja fabryk łódzkich
Umowa zbiorowa nie jest przestrzegana. — Sporządzono kilkaset protokołów

Inspektorzy pracy, którzy zostali wydelegowani do Łodzi przez ministerstwo opieki społecznej specjalnie celem zbadania stosunków w łódzkich fabrykach włókienniczych i przeprowadzenia lustracji zakładów przemysłowych, kończą już swą pracę. Jeden z nich opusz-

cza Łódź w czwartek, drugi — we wtorek przyszłego tygodnia. Zebrali oni w ciągu swego dwutygodniowego pobytu w Łodzi materiał tak obfity, że segregowanie go i nadanie mu odpowiedniego biegu, potrwa jeszcze dłuższy czas. Cały ten materiał będzie przekazany okre-

gowemu inspektorowi pracy, inż. Wyryzkowskiemu, który na podstawie sporządzonych protokołów skieruje sprawy do sądu starościńskiego, żądając wysokich kar dla tych, którzy nie dotrzymywali warunków umowy zbiorowej i nie przestrzegali obowiązujących ustaw socjalnych.

Jak nas poinformowano praca inspektorów była bardzo trudna. Nieprzestrzeganie warunków umowy zbiorowej jest zjawiskiem powszechnym. Ponieważ ministerstwo stoi na stanowisku, że stawki płac muszą być w pełni honorowane, sprawdzano książki wypłat z bardzo długiego okresu czasu. I stwierdzono przytem, że tylko fabryki wielkiego przemysłu wypłacają te stawki, w innych natomiast przedsiębiorstwach panuje pod tym względem zupełna dowolność.

Ośmiogodzinny dzień pracy nie jest również przestrzegany. Ponieważ dokładnie wpisuje się czas rozpoczęcia i skończenia pracy, aby uniknąć odpowiedzialności, wprowadzono w szeregu fabryk zwyczaj, że redukuje się czas przerwy obiadowej do kilkunastu zaledwie minut. Wystarczy to na przykucnięcie na pace i połknięcie kilku kęsów chleba. Resztę czasu trzeba już spędzić przy maszynie.

W związku z nieprzestrzeganiem ustaw sporządzono dotychczas około 200 protokołów.

Strejk piekarzy--żydów
wybuchł wczoraj po konferencji w inspektoracie pracy

Wczoraj odbyła się ostateczna konferencja pracowników i majstrów piekarskich, celem zlikwidowania zatargu w przemyśle piekarskim w Łodzi i podpisania nowej umowy zbiorowej. Tymczasem na konferencji nie tylko nie nastąpiło porozumienie, ale wytworzyła się zupełnie nieoczekiwana sytuacja, która pociągnęła za sobą proklamowanie strajku.

Dotychczas pracownicy piekarscy I kategorii otrzymywali 56 zł. tygodniowo, dalsze kategorie — stosunkowo mniej. Na konferencji w ubiegłym tygodniu pracodawcy zaproponowali dla I kategorii płace 48 zł. tygodniowo. Pracownicy nie zgodzili się na to. A na wczorajszej konferencji pracodawcy nie tylko nie chcieli pójść na żadne ustę-

stwa, lecz przeciwnie, oświadczyli, że nie mogą dać I kategorii więcej, niż 40 złotych tygodniowo.

Wobec tego konferencja została zerwana. Delegacja zwróciła się do związku, gdzie odbyło się natychmiast walne zebranie i pracownicy piekarscy uchwaliли przystąpić do strajku.

Strajk w piekarniach mógł wywołać zaniepokojenie w Łodzi ze względu na spodziewany brak pieczywa. Jak nas jednak informują, nie należy obawiać się zmniejszenia ilości pieczywa z tego względu, że strajk objął tylko piekarnie żydowskie. Pracownicy w chrześcijańskich zakładach pracują w dalszym ciągu, ponadto spodziewany jest większy dowóz pieczywa z piekarni zamiejskich. (i)

Pierwsze posiedzenie rady miejskiej
odbędzie się prawdopodobnie około 15-go listopada. — Badanie protestów wyborczych będzie zakończone we czwartek

Badanie protestów wyborczych zgłoszonych w Łodzi zostanie zakończone definitywnie w czwartek. Włączyła się konieczność powołania jeszcze dalszych świadków, na stwierdzenie okoliczności zawartych w protestach. Tych dodatkowych świadków powołano na czwartek przed południem i tego dnia prace referatu bezpieczeństwa starostwa grodzkiego zostają zakończone.

W ten sposób referat bezpieczeństwa zadecyduje o losie protestów w

pięciu okręgach wyborczych: I, V, VII, IX i X. Nie są to wszystkie, zgłoszone w czerwcu protesty wyborcze. Ale reszta została już rozpatrzona w wydziale samorządowym urzędu wojewódzkiego wcześniej i gdy ta praca starostwa grodzkiego zostanie wykonana, nie będzie stało na przeszkodzie do zebrania się wydziału wojewódzkiego i wydania ostatecznej decyzji o zwolnieniu pierwszego plenarnego posiedzenia rady miejskiej.

Według ustawy samorządowej posiedzenie to musi być zwołane w terminie miesięcznym od chwili uprawomocnienia się wyborów. O ile więc wydział wojewódzki wybory zatwierdzi, a nastąpić to ma w początkach przyszłego tygodnia, pierwsze posiedzenie rady miejskiej zwołane będzie w czasie do 15 listopada r. b.

W związku z tem stała się znów aktualna sprawa wyborów prezydenta i wiceprezydentów Łodzi. W magistracie wszystkie przygotowania do tego aktu już zostały dokonane. W wydziale prezydyjnym przygotowano i unorzędowano gabinety dla przyszłych kierowników samorządu łódzkiego.

Przypomnieć jednak należy, że dla wyboru prezydenta miasta potrzebna jest ilość 38 głosów radzieckich. Takiej liczby nie będzie mogła zebrać żadna frakcja, gdyż obóz narodowy, który posiada 39 mandatów, dysponuje obecnie tylko 35 mandatami, wobec przebywania w więzieniu czterech nowowybranych radnych. Pierwsze posiedzenie rady miejskiej będzie tedy bardzo ciekawe. (i)

Idź niezwłocznie

do słynnej kolektury

N. JATKA Piotrkowska 22
Piotrkowska 66

Kup tam los! Wkrótce ciągnięcie!

Nie pozbawiać dachu nad głową
nie tylko bezrobotnych, ale i wogóle ludzi
pozbawionych zarobków

Ministerstwo sprawiedliwości wystosowało pismo okólne do prezesów wszystkich sądów okręgowych, w którym wyjaśnia postanowienia w sprawie moratorium mieszkaniowego dla bezrobotnych. Ministerstwo wyjaśnia, że przy ocenie położenia pozwanego, usprawiedliwiającego zawieszenie wykonania eksmisji, należy brać pod uwagę nie tylko stan bezrobocia pozwanego, zachodzący w przypadku utraty pracy najemnej, ale wogóle faktyczny brak pracy, bez względu na urzędnie pozostawanie w stosunku pracy najemnej. Sąd nie ma obowiązku zbierania dowodów, że pozwany pozostaje bez pracy, jednak ma prawo zbierać tego

rodzaju dowody z urzędów, a zatem może zażądać od pozwanego udowodnienia braku pracy. Zakresu tych dowodów nie należy ograniczać do zaświadczeń publicznych instytucji i biur pośrednictwa pracy, a zatem uzależniać stosowanie moratorium od faktu zarejestrowania bezrobotnego w biurze pośrednictwa pracy.

Do rzędu instytucji, uprawnionych do wystawiania zaświadczeń w sprawie braku pracy, należą w pierwszym rzędzie zarządy gminne lub miejskie oraz prawnopubliczne instytucje samorządu gospodarczego np. izby rzemieślnicze.

Choroby zakaźne w Polsce

Według ostatnich zestawień departamentu służby zdrowia w ministerstwie opieki społecznej, w okresie od 16 do 22 ub. m. zarejestrowano na terenie całej Polski następujące przypadki chorób zakaźnych:

1 przypadek ospy, 806 przypadków duru brzuszego, 2 rzekomego, 8 osutkowego, 896 czerwoni, 712 płonicy, 589 błonicy, 6 zapalenia mózgu - rdzeniowych, 1.166 odrzy, 104 róży, 123 krztuśca, 38 gorączki pługowej, 2 zimnicy, 6 twar dzieli, 3 włośnicy, oraz 1 przypadek węglik.

Na fali radiowej.

„ŚWIAT PRZEZ RADJO”.

Spotkawszy się z wielkim powodzeniem u radiosluchaczy gazетка dźwiękowa p. t. „Świat przez radio”, nadana będzie jako Gazetka Nr. 2 w dniu 10 października, t.j. w środę o godz. 16.00. Audycja ta, tak, jak poprzednim razem, przyniesie szereg aktualizacji z kroniki wydarzeń świata, humor i dowcip ożywione muzyczną redakcją. Audycję opracowali Harwey i Jaworski.

„MODA JESIENNA”.

Gdy przychodzi okres wiosny, czy jesieni, wzmagają się powszechne zainteresowanie pań sprawą: „Co będzie modne? Co się będzie nosiło?” Trzeba być przecież z pewnością należycie poinformowaną, aby spośród rzeczy modnych wybrać najlepiej dostosowane do swej indywidualności i nadające się do rzeczywistych potrzeb życia. W ten sposób osiągamy szczyt elegancji. Odczyt p. Marii Ankiewiczowej w środę, dnia 10-go października o godz. 17.25 będzie małą rewją mody.

MUZYKA STARYCH MISTRZÓW.

Obok najnowszych kierunków muzyki kulturowana zawsze adoracja starych mistrzów znajduje wyraz w śródowym koncercie radiowym (X.10) o godz. 19.00. Wykonawcami będą Stefan Schleichkorn, altowiolista i Mada Orkińska, pianistka.

KWARTET WOKALNY W RADJO.

Występ kwartetu wokalnego pod kierunkiem Czesława Żelechowskiego, który spotkał się ze strony audytorium radiowego z przyjaznym przyjęciem, wystąpi tym razem przed mikrofonem warszawskim w środę dnia 10-go października o godz. 19.30. Polskie piosenki często o charakterze ludowym stanowią popis tego nowego i doskonale zapowiadającego się zespołu.

Sprawy wojskowe

Spis poborowych rocznika 1914

Dziś, w środę, dnia 10 października r. b. do spisu poborowych rocznika 1914, odbywającego się w lokalu biura wojskowo-policyjnego zarządu miasta Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 165 winni się stawić mężczyźni rocznika 1914, zamieszkałymi na terenie 2-go komisariatu policji na literę od R. do Z. włącznie, i zamieszkałymi na terenie 8-go komisariatu na literę A, B, C, D, E, F, w dniu jutrzejszym zaś winni się stawić zamieszkałymi na terenie 3-go komisariatu na literę A i B, i zamieszkałymi na terenie 8 komisariatu na literę G, H, Ch, I, J.

Spis odbywa się od godziny 8 do 3 po poł. (w soboty od 8 do 1.30).

Dodatkowe komisje poborowe

W nadchodzący poniedziałek, dnia 15 b. m. w lokalu biura wojskowo-policyjnego zarządu miasta Łodzi przy ulicy Piotrkowskiej 165, urządzone będą dodatkowe komisje poborowe dla P. K. U. Łódź-Miasto I, na którą winni się stawić poborowi rocznika 1913 i starsi, nie posiadający jeszcze uregulowanego stosunku do służby wojskowej, zamieszkałymi na terenie 2, 3, 5, 8, 9 i 11 komisariatu, w dniu zaś 29 b. m. urządzone będą dodatkowe komisje poborowe dla P. K. U. Łódź-Miasto II, na którą winni się stawić poborowi, jak wyżej, zamieszkałymi na terenie 1, 4, 6, 7, 10, 12, 13 i 14 komisariatu.

Nasz reporter zanotował...

Pod koją tramwaju podmiejskiego przy ulicy Zgierskiej dostał się wczoraj 30-letni Jakub Icek Hercberg, zamieszkały przy ul. Zgierskiej i poniósł śmierć na miejscu.

Drugi tego rodzaju wypadek wydarzył się przy ul. Brzezińskiej 81, gdzie wpadła pod tramwaj 6-letnia Halina i czteroletni Mirosław Drożdżewscy. Dzieci, dzięki przytomności umysłu matki, która wóz zahamowała, uniknęły niechybnej śmierci i doznały jedynie poważniejszych obrażeń i przewiezione zostały do szpitala Anny Marji.

Przy ul. Młynarskiej 48, w czasie bójki, został poranny nożem 34-letni Alojzy Krzyżczanin i 34-letni Leon Ciszewski, których opatrywał lekarz pogotowia.

W toku bójki przy ul. Pomorskiej 67, został ciężko ranny Stanisław Rencz, zam. przy ulicy Zielonej 12.

W mieszkaniu własnym przy ulicy Niecałej nr. 43 targnęła się na życie przez zatrucie kwasem karbolowym bezrobotna Aniela Witczak.

Na chodniku ul. Srebrzyńskiej 17 padła z głodu i wycieńczenia Marianna Hertz, bezdomna i bezrobotna.

Na ul. Bandurskiego 1, wskutek nieostrożnej jazdy, przewróciła się dorożka i pasażer B. Lampart, liczący lat siedemdziesiąt, wypadł na bruk i potłukł się dotkliwie.

Przez psa został ciężko pokąsany 6-letni Stasio Józwiak, syn robotnika, zam. przy ul. Wegnera 7, odnosząc rany szarpane obu nóg.

W godzinach rannych dozorca domu przy ul. Zagajnikowej 89-91 skonstatował, że z mieszkania Teofila Helińskiego dobywa się gaz świetlny. Po otwarciu drzwi przez ślusarza znaleziono Helińskiego na łóżku bez życia.

Władze prowadzą dochodzenie celem ustalenia, czy miał tu miejsce wypadek, czy samobójstwo.

Możesz mieć własny domek

Pożyczki budowlane dla osób zarabiających do 250 zł. miesięcznie

Przed kilku miesiącami przyniesiła nam wiadomość o utworzeniu towarzystwa osiedli robotniczych, które miało na celu budowanie domów i osiedli dla pracowników umysłowych, robotników i rzemieślników, których zarobki nie przekraczają 250 złotych miesięcznie.

Obecnie towarzystwo to już się ukonstytuowało. Otrzymało ono już do swojej dyspozycji poważne kredyty z Funduszu Pracy, ułożone w Banku Gospodarstwa Krajowego.

Początkowo istniał projekt, by towarzystwo to budowało domy i osiedla w większych miastach własnymi środkami, wynajmując w nich mieszkania niezamożnym pracownikom, którzy nie mogą pozwolić sobie na opłacanie zbyt wysokiego komornego i z tego powodu znajdują się w bardzo złych warunkach mieszkaniowych. Obecnie jednak postanowiono odłożyć ten projekt, a dać możliwość tej kategorii pracowników i robotników budowania własnych domków. Mogą to być domki jednorodzinne, jeśli będą je budowały pojedyncze rodziny, bądź też domy wielorodzinne, jeśli budową ich zajmie się związek za wodowy lub organizacja społeczna.

Domek nie może zajmować większej powierzchni, aniżeli 42 metrów kwadratów.

Pożyczki na budowę takich domków będą udzielane w wysokości do 5000 złotych, raty zaś nie będą przekraczały możliwości płatniczych ludzi, pragnących zbudować własny dach nad głową.

Oprocentowanie pożyczek wynosić będzie 2 proc. rocznie. Okres spłaty pożyczki wynosić może dla domków murowanych do 50 lat, dla domków drewnianych — do 25 lat.

Już obecnie towarzystwo to zaczęło przyjmować podania o pożyczki, pragnąc umożliwić tym, którzy chcieliby rozpocząć budowę w przyszłym roku, wcześniejsze załatwienie wszystkich formalności i otrzymanie pieniędzy. Podania te należy kierować do towarzystwa osiedli robotniczych — Warszawa Al. Jerozolimskie 1 (gmach Banku Gospodarstwa Krajowego). Podania te muszą zawierać: określenie wysokości i celu pożyczki, szkie sytuacyjny terenu, na którym ma być wzniesiona budowla, zatwierdzony plan budynku wraz z kosztorysem oraz sposób sfinansowania całego przedsięwzięcia.

Dodać tylko należy, że podania osób, zarabiających ponad 250 złotych miesięcznie, nie będą brane pod uwagę.

Miljon czeka!

Kup tylko los I klasy 31 Loterii w najpopularniejszej kolekturze Łódzkiej

S. PASSIERMAN
Piotrkowska 13

Ciągnięcie I klasy rozpoczyna się 18 października i trwa 5 dni. I klasa daje 16 tysięcy wygranych. Cena ówczartki losu 10 — złotych.

Złośliwe testamenty

Wyrafinowane sposoby dokuczenia swoim spadkobiercom

Ludzi ekscentrycznych i złośliwych nie brak na świecie. Potrafią oni, jeśli mają środki po temu, zadziwiać albo dokuczać swoim bliźnim za życia, a często gęsto i po śmierci, gdy wpadnie im złośliwy pomysł do głowy, aby w testamencie umieścić parę dowcipnych klauzul.

Słynny był np. testament pewnej amerykańskiej lady angielskiej, która zapisała cały swój majątek wraz z piękną willą... 40-tu pieskom rasowym. Rodzina zaatakowała testament i w końcu stanęła ugodą, na podstawie której krewni otrzymali spadek, przejmując jednak na siebie obowiązek utrzymywania psiej rodziny do końca jej życia.

Bardzo dowcipnie i subtelnie postąpił pewien znany adwokat berliński, który zostawił w testamencie zapis na rzecz tych swoich klientów, których sprawy przegrał w sądzie. W ten sposób wynagrodził po śmierci skrzywdzonych przez siebie. Dodajmy, że był kawalerem, bo inaczej...

Złośliwe były trzy ciotki mrs. Grannatt, które zapisały jej cały swój majątek w wysokości 200.000 dolarów pod warunkiem, że licząca 67 lat wesela spadkobierczyni odbędzie 50 razy tam i spowrotem podróż z N. Yorku do Londynu. Notabene mrs. Grannatt nie znosi jazdy okrętem i cierpi na chorobę morską za każdym przejazdem. Biedna! Zanim wejdzie w posiadanie 200.000 dolarów przechoruje 50 razy swe podróże i osiągnie piękny wiek...

Jeszcze złośliwszy kawał pośmiertny wyrządził adwokat Miller z Toronto (Kanada). Podzielił swój majątek w taki sposób: prokuratorowi generalnemu, zawziętemu wrogowi gier hazardowych, zapisał spory pakiet losów loteryjnych, oraz kilka tuzinów biletów na występ, innemu znów znajomemu, fanatycznemu zwolennikowi prohibicji i antyalkoholizm, zapisał dwa udziały w browarze, wreszcie resztę majątku zapisał starszej damie, która — jak pisze — „uczyniła mnie szczęśliwym na całe życie, odrzucając przed 20-tu laty moje oświadczenia”.

Wiedeński film

„Maskarada”

realizacja:

Willy Forst

obsada:

Pola Wesely
Adolf Wohlbrück
Olga Czechowa

odznaczony złotym medalem na wszechświatowej wystawie filmowej w Wenecji za najlepszy scenariusz.

wkrótce na ekranie „CASINA”.

Wyjeżdżając, nie zostawiaj w domu papierów wartościowych, złota, srebra i t. p. lecz zanieść je do

SAFE'U

Historie, jakich mało...

KONKURS MINIMALNEJ SZYBKOSCI.
Wśród wielu różnego rodzaju zawodów na osiągnięcie jaknajwiększej szybkości wyróżnia się oryginalny konkurs samochodowy na szybkość minimalną, organizowany corocznie przez redakcję „Le petit Parisien” przy współudziale Automobillklubu Francji i zarządu gminy Montmartre.

Trasa biegu prowadzi poprzez ciasną i malowniczą uliczkę starego Montmartru, rue Leprie, aż do słynnego Moulin de la Galette i jest bardzo trudna do przebycia spowodu dość znacznej pochyłości. Wycieracze najmniejsza nieostrożność kierowcy, aby auto było usteruchomione. Jest to doskonała lekcja ostrożności, cierpliwości i zimnej krwi dla szoferów i przegląd sprawności maszyn.

Konkurs ten został nazwany przez dowcipnych Paryżan „rewanżem przechodniów”, którzy mogą przechodzić tuż przed autem bez obawy, ponieważ, kierowca czyni wszystko, co jest w jego mocy, by jechać jaknajwolniej.

ZMNIJSZENIE BUDŻETU LIGI NARODÓW.

Liga Narodów odczuwa również kryzys i zmniejsza się do ograniczeń budżetowych. Wydatki w roku ubiegłym wykazują zmniejszenie o przeszło 2 miliony fr. w porównaniu z rokiem poprzednim. Przedstawiają się one następująco: sekretariat Ligi — 80 milionów, Międzynarodowe Biuro Pracy — 40 milionów, Trybunał Sprawiedliwości oraz wydatki na budowę nowych gmachów — 30 milionów. Ogółem wydatki Ligi Narodów w roku ubiegłym wyniosły 150 milionów franków.

MIASTO CHAZARÓW NAD DONEM.

W okolicach wsi kozackiej, Cymlianskaja, nad Donem, odkopala ekspedycja archeologiczna ruiny historycznego osiedla Chazarów — Sarkel. Sarkel zostało zbudowane jako forteca przez architektów bizantyjskich i zdobyte w 965 roku przez księcia kijowskiego, Swiatosława. Przy odkopywaniu ruin natrafiono na cenne wykopiska, jak to: części kolumn marmurowych, plugi, wozy, szkielety reniferów, co stwierdza obecność tych zwierząt w owych czasach na nizinnych obszarach nad Donem.

Otwarcie Cyrku Staniewskich nastąpi we wtorek o. 16 października

Wład za naszą zapowiedzią, już we wtorek odbędzie się inauguracyjne przedstawienie rekordowego programu I oddziału cyrku Staniewskich w Łodzi, przy ul. ks. Bandurskiego 10. Już we wtorek ujrzy publiczność Łodzi fenomenalny program, uchodzący — zdaniem znawców — za najlepszy ze wszystkich dotychczasowych. Na czoło wspaniałego programu wybija się nieznaną nigdzie dotychczas kapitalna trefura mały obryzmowy szympanosów o ludzkim intelekcie, wspaniała trefura morskich lwów pami Wallendy, stanowiąca największą sensacją świata; mówiące psy barona Karmanowa; konie dyktanta L. Staniewskiego.

W akrobacyjnej ujrzymy same rekordowe możliwości, jak Anglików nazwanych rodziną na rekach; 5 Maunters, Greków, najlepszych młodocianych akrobatów; 7 Karpi, fenomenalnych jeźdźców i żokiołów Fontner, oraz dalszych wspaniałych 13 superatrakcyj o międzynarodowej sławie. Okrasą program jest włoski zespół najkomorniejszych ludzi na kuli ziemskiej — kwintet TRUZZI.

Teatr „ROZMAITOŚCI”, tel. 112-25.
DZIŚ w środę o godz. 9.30 wiecz. po cenach jednolitych cały parter i zł. Rewelacyjna sztuka wystawiona przez M. Lipmana „MAŻ, CZŁOWIEK I OJCIEC” z udziałem najlepszych sił scen stołecznych. Jutro w czwartek „MOTKE ZŁODZIEJ”. Plątek pierwszy występ Idy Kamińskiej w sztuce „A DANK FUN KINDER”.
Cały parter 1 złoty.

W czwartek, dnia 11 b. m. o godz. 7-ej wiecz. jako w rocznicę śmierci b. p. HERMANA KONSZTATA odprawione będzie w synagodze Domu Starców fundacji Hermana i Myny małż. Konsztatów przy ul. Pomorskiej 54 NABOŻENSTWO ZAŁOBNIE, na które krewnych i przyjaciół Zmarłego zaprasza ZARZĄD Łódz. Zyd. Tow. Opieki nad Starcami.

LEKARZ - DENTYSTA
F. KOPCIOWSKI
POWRÓCHA.
Przyjmuje codziennie od 9-3
Gdańska 37
tel. 232-55
od 4-7 w lecznicy
Piotrkowska 294
tel. 122-89.

Teroryści łódzcy przed sądem

Kto brał udział w napadzie na kasę biletową na dworcu Łódź-Kaliska.—Oskarżeń nie przyznają się do winy i usiłują wykazać swoje alibi.—Iwanow powołuje się na rozmowy z Mędrcekim

Nie jestem bandytą, lecz-przestępcą politycznym

Rozprawa w sądzie okręgowym przewo-
dzą Marjanowi Szwarzowi, Francisz-
kowi Wiśniewskiemu, Antoniemu Pasi-
akowi i Konczyńskiemu, oskarżonym o
uczestnictwo w napadzie na kasę dworca
Łódź-Kaliska wraz ze skazanym przez
sąd doraźny na karę śmierci i następnie
skazanym Mędrcekim, miała wczoraj
w pierwszym dniu przewodu sądowego,
przebieg niezwykle frapujący.

Przed wyprawą do sądu — rozprawie prze-
wodniczył wiceprezes Illnicz, w otocze-
niu sędziów: Mersona (referenta) i Tau-
benszłaka. Oskarżenie wnosi prok. Go-
sławski. Bronią adw.: Piotr Kon, Lilker,
Konczyński, Krukowski i apl. adw. Gro-
dzki.

Szwarc, oskarżony o udział w napa-
dzie, podobnie jak jego współpod sądni,
powiada ponadto za przynależenie do
P. P.

Główne wytyczne aktu oskarżenia
zadaliśmy w dniu wczorajszym. Trzy-
nastego marca 1932 r. dokonali: Mę-
drceki i Kurcwald napadu na kasę. Kurc-
wald, osaczony przez policję, zastrzelił
Mędrceki i został ujęty i postawiony
przed sądem doraźnym. Mędrceki wspominał
człowieka, który był im pomocny w
napadzie. Człowiek ten

Zeznania oskarżonych

Oskarżeni do winy się nie przyznają.
Szwarc oświadcza, że obecnie do partji
nie należy i w napadzie nie brał udziału.
Też go nie organizował. Nie wiedział
nic o tem, że taki napad jest przez
Mędrcekiego, z którym nigdy nie był w
kontakcie, planowany. Szwarc na swą
płoną przycacza, że przecież, gdy tyl-
ko dowiedział się o napadzie, nie kryjąc
przed nikim, głośno oświadczył, że
zrobił jego znajomi. Gdyby był wi-
szni, nie wspominałby o tem nikomu.—
Szwarc go niejaki Goloch i podaje, ja-
ko on — Szwarc — miał się zwierzać
przed nim, że brał udział w napadzie. —
Goloch jednak nachodził jego dom
przed, aż mu go Szwarc wymówił. Nie
chciał go widywać, bo go posadzał o nie-
moralne zamiary wobec Szwarzowej,
oskarżony przestrzegal Mędrcekiego
przed Kurcwaldem, wiedząc, że ten czło-
wiek zdolny był do popełnienia szaleń-
stwa.

Drugi oskarżony również nie przyzna-
ł się do winy. Był elektromonterem cza-
pki w służbie kolejowej, pracował
w kasie, gdzie zasła potrzeba: na dworcu Kalis-
kim, albo Fabrycznym. Wiśniewski nosił
czapkę jak prawie wszyscy rzemieślnicy
z tamtych czasów. Na stole leży czapka kolejowa.
Oskarżony stwierdza, że
TA CZAPKA NIE JEST JEGO,
jest za duża. Podaje pozatem, że czapka
jest stylu zasztyła, bo gdyby nie to, była
by jeszcze większa. Pasiaka znał i by-
wał u niego często.
Przewodniczący nakazuje przymie-

żyć Wiśniewskiemu czapkę, leżącą w
dowodach rzeczowych. Czapka ma in-
icjały F. W., odpowiadające imieniu i na-
zwisku Wiśniewskiego. Czapka jest
istotnie za duża. Na wniosek obrońcy
Wiśniewskiego, eskortujący oskarżonych
policjanci, przynoszą czapkę Wiśniew-
skiego, w której go aresztowano. Czap-
ka jest mniejsza, i — oczywista — pasu-
je. Przewodniczący stwierdza, że druga
czapka jest bez inicjałów, że obie pocho-
dzą z jednej wytwórni i że jeśli do czap-
ki z dowodów rzeczowych włożyć wkład-
kę, jaka jest w czapce Wiśniewskiego,
to owa mocno oskarżająca Wiśniewskie-
go czapka jest tylko nieznacznie luzna.

Adw. Lilker: Jak oskarżony spędził
dzień napadu?
Oskarżony: Przyszedłem do pracy o
godzinie siódmej rano, pracowałem do
piątej, potem spotkałem się z Cymerem.
Przewodniczący: Jak oskarżony pamie-
ta dokładnie ten dzień, który dzielą
od dziś już dwa zgorą lata, jeśli na mo-
je inne pytania, nie pamiętał wielu in-
nych, poważniejszych wydarzeń w swem
życiu.

Cherchez la femme

Pasiak, na pytanie przewodniczącego
czy przyznaje się do winy, oświadcza:
— Częściowo przyznaję się do winy.
Przewodniczący: Do czego miano-
wicie?
Oskarżony: Do tego, że rozmawiałem
z narzeczoną Mędrcekiego, że znałem
Mędrcekiego, że widywałem się z Wiś-
niewskim.

Przewodniczący tłumaczy mu, że
chodzi tylko o to, czy przyznaje się do
udziału w napadzie.
Pasiak: — Do tego się nie przyznaję.
Pasiak poznał się z Mędrcekim na
tle posiadzenia o kradzież, jakie rzucił
brat Pasiaka pod adresem Mędrcekiego.
Mędrceki miał w więzieniu dowie-
dzieć się, że Pasiak chciał z jego narze-
czonej, Skrobiszewskiej, uczynić swą
kochankę i dowiedziawszy się o tem,
miał się wyrazić, że „tak postępują wo-
bec niego jego współnicy, za których ży-
cie narażał”. Pasiak ten moment wyjaś-
nia. Oto Skrobiszewska przybyła do nie-
go któregoś dnia, gdy jego żona była na
wsi, i bardzo zbiedzona, opowiedziała
mu, że matka ją z domu wyrzuciła, że
nie ma gdzie spać. „Więc, jeżeli pani
chce, to niech się pani tutaj prześpi” —
zaofiarował jej u siebie Pasiak nocleg.
Nic ponadto.

Konczyński nie poczuwa się do ni-
czego. Kłamali ci, co powiadają, że to
on, spotkawszy na schodach Kurcwalda
i Mędrcekiego, poinformował ich, że ka-
sjer jest sam w kasie. Miewał tylko bar-
dzo rzadko dyżury w kasie stacyjnej, do
wadywał się, że ma mieć dyżur, tego
samego dnia, gdy stawał do pracy, albo
poprzedniego, wieczorem. Bezpośrednio
przed napadem, kasjer Umiński wysłał
go na pocztę na dworcu, by zdał pienią-
dże na P. K. O. Wszedł potem, nikogo
nie spotkawszy, na górę do głównej ka-
sy z pokwitowaniem. Gdy podeszli do
kasy, słyszał z jeszcze dwoma funkcyj-
narjuszami jak kasjer mówił: „Pieniądże
już zdałem”. Potem jeden z bandytów
rzekł: „Jesteśmy zdradzeni!” Nastąpiła
wymiana strzałów i t. d. Konczyński za-
przecza, jakoby już zgóry wiedział, że w
kasie będą bandyci. Drzwi zamknął za
sobą, gdy wychodził z kasy.

Trzej świadkowie

Sąd postanawia wysłuchać z listy
świadków przedewszystkiem 3-ch świad-
ków, przebywających w więzieniu. Są
nimi: Rypalski, skazany raz za usiłowa-
nie zabójstwa na sześć lat więzienia i

obecnie odsiadujący karę więzienia,
Iwanow, odsiadujący karę za udział w
kradzieży i sam Mędrceki.

W chwili, gdy Rypalski staje przed
sądem, osk. Szwarc prosi sąd o zaprzy-
sieżenie tego świadka i świadka Iwanowa,
choć poprzednio wszyscy świadkowie
zostali zwolnieni od przysięgi.
Rypalski w śledztwie podał zwierze-
nia Mędrcekiego, jakie ten uczynił mu
w więzieniu. W tych właśnie zwierze-
niach, Mędrceki wskazywał na oskarżo-
nych, jako na współników w napadzie.
Przewodniczący: — Czy oskarżony
zna Mędrcekiego?

Świadek: — Poznałem go w roku 1933
w więzieniu w Rawiczu. Leżeliśmy ra-
zem na jednej sali chorych. Miałem wte-
dy od 38—40 stopni gorączki. Mędrceki
mówił mi, że chciałby uzyskać rewizję
swego procesu. Prosił mnie o radę. Nie
dawałem mu żadnych rad, bo byłem cho-
ry. Mówił mi o współnikach, ale ich na-
zwa nie znam.

Przewodniczący: — Czy świadek tych
nazwisk nie zna, czy nie pamięta?
Oskarżony: — Nie znałem ich nigdy,
to ich teraz spamiętać nie mogę. Wywia-
dowca przeczytał mi wszystko i spytał
się, czy to potwierdzam. Powtórzyłem co
usłyszałem od wywiadowcy. Wiem, że
wtedy zeznać miałem, jakoby mi Mę-
drceki mówił, że było jeszcze czterech
wspólników do napadu, że byli to kole-
jarze i że miały być spotkania w miesz-
kanju Mędrcekiego. Napad miał nadać
kolejarz-woźny. Mędrceki miał mówić,
że się pomści na nim, za to, że go na
sprawie „syptał”. Pieniądże miały iść na
partję. Na jaką — nie pamiętam.

Tutaj Rypalski dodaje nieco głośnie-
j: — Ale ja zaraz w urzędzie powie-
działem, że tych zeznań nie zaprzysię-
nę. Nie znałem żadnych nazwisk, tylko
mnie je odczytano.

Polityka wśród kryminalistów

Na pytania oskarżonego Szwarca,
świadka ustala, że nazwisko Szwarca
padło pierwszy raz z ust wywiadowcy.

Osk. Szwarc: — Czy może Mędrceki
dlatego chciał wskazać współników, że-
by wyjednać rewizję swej sprawy?
Świadek: — Może. Bo jeden z nich
był karany — to sąd prędzej uwierzy, że
to był współnik.

Świadek IWANOW, jest
centralną postacią w całym procesie.
Odpowiada, jak wspominaliśmy — z
więzienia. Świadek cytuje swe rozmowy
w celi z Mędrcekim. Napad Mędrceki
urządził z Kurcwaldem poto, żeby zdo-
być pieniądze na broń i środki wybucho-
we, i aby tą drogą doprowadzić do re-
wolucji.

„Wysadziliśmy urząd śledczy” —
mówił Mędrceki do Iwanowa. — To prze-
cięż nie zawadza, mówił mu na to Iwa-
now, ale Mędrceki mu dodał, że to był-
by tylko początek, potem przysłały ko-
lej na inne gmachy i na pałace fabry-
kantów. Mędrceki mówił potem, że ma
wspólników i że ci go marnie popierają.
Trzech jest na wolności, z tych „Marjan”
pozostawił u niego palto. Wybierali się
na rabunek kilka razy, a rok nad tem
medytowali. Mędrceki mówił, że warto-
by wszystkich przed sąd postawić, ale
gdy mu Iwanow proponował, żeby napi-
sać do władz, Mędrceki nie mógł się na
to zdecydować. Iwanow próbował od
Mędrcekiego wydobyć co to za partja,
pod egidą której miał być dokonany na-
pad i rabunek. Wtedy mu Mędrceki, ja-
ko w latach: 1928 i 1929 członek K.P.P.
miał odpowiedzieć: „Prawo nasze głosi,
że nie wolno walczyć bronią, tylko na-
ród ulotkami pobudzić i dlatego partja
powiedziała, że na ten nanad się nie
zgadza”.

Adw. Lilker: — Czy świadek zawi-
domił o tem, co mówił rzekomo Mędrce-

ki, prokuraturę?
Sw. Iwanow: — Tak jest. Ja sam list
pisałem.

Adw. Lilker: — Czem się świadek
kierował, że to napisał?
Świadek: — Byłem dwa razy ochotni
kiem... Nie mogłem znieść, żeby takie
sprawy się działy...

Przewodniczący: — Sumienie ruszy-
ło świadka i poczucie obowiązku oby-
watelskiego?

Świadek: — Tak jest.
Osk. Szwarc: — Czy świadek wie-
dział, że za takie postępowanie będzie
miał okrutną opinię wśród kryminali-
stów?
Świadek: — Ja i tak mam bardzo pa-
skudną opinię.

Chee być „bohaterem”

Przed sądem staje Mędrceki, odzia-
ny w ubranie więzienne, kłania się są-
dowi popas.

Mędrceki zaczyna od stwierdzenia,
że nie jest prawdą, by wskazał na Szwar-
ca i dalszych oskarżonych, jako na
swych współników. Prawdą jest nato-
miast — mówi — że

**DAŻYŁEM DO REWIZJI PROCESU,
BO ZALEŻAŁO MI, ŻEBY SPOŁECZEN-
STWO SIĘ DOWIEDZIAŁO, IŻ NIE JE-
STEM ZWYKŁYM KRYMINALISTĄ.—
DZIAŁAŁEM NIE DLA SIEBIE. NASZ
NAPAD MIAŁ TŁO POLITYCZNE. JA
BYŁEM UCZNIEM KURCWAŁDA, SŁE-
PO WYKONYWAŁEM JEGO ROZKA-
ZY. BYŁO NAS DZIESIECIU W NA-
SZEJ PARTJI. DZIAŁALIŚMY NA
WŁASNĄ REKĘ. W NAPADZIE BYŁO
TRZECH LUDZI WIEDZĄC, ŻE W
WIEZIENIU TEŻ SA KONFIDENCI,
MÓWIŁEM RÓŻNYM WIEZIOM O
SWOICH SPRAWACH, ALE NAZWISK
NIE WYMIENIAŁEM.**

Przewodniczący: — A skąd znał Iwa-
now te nazwiska?

Mędrceki: — Z listów, bo je mu pokazy-
wałem. Dopytywałem się w listach o
znajomych. O Pasiaku z nim mówiłem,
ale nie nazwałem go współnikiem, tylko
przyjacielem i byłem oburzony, że chciał
z moją narzeczoną popełnić czyn, nie-
godny człowieka honoru.

Okazuje się dalej, że Mędrceki da-
wał nawet Kurcwaldowi swe ciężko za-
pracowane pieniądze, raz mu dał aż 50
złotych,

na zakup materiałów wybuchowych.
Mędrceki znów powtarza, że w na-
padzie było ich trzech: on, Kurcwald i
trzeci, którego nazwiska nie zna.

Sędzia Taubenszłak: — Czy świadek
zna pseudonim tego trzeciego?

Mędrceki: — Tak.

Sędzia Taubenszłak: — Czy może go
podać?

Mędrceki (po namyśle): — Wstrzy-
mam się od odpowiedzi na to pytanie,
panie sędzio, bo to może posłużyć do
wykrycia tego osobnika.

Potem, na pytanie adw. Lilkera, do-
daje, że **GDYBY PRZEZ JEGO MILCZE
NIE MIAŁ BYĆ POSADZONY KTOŚ
NIEWINNIE, TOBY TEN PSEUDONIM
PODAŁ.**

Następuje konfrontacja Mędrcekiego
z Iwanowem. Każdy ob staje przy swo-
jem. —

Ci trzej świadkowie — to najważniej-
sze postaci w procesie. Po ich wysłucha-
niu, sąd zarządził przerwę obiadową do
godziny 5-ej.

W dalszym ciągu sąd przesłuchał resz-
tę świadków, których zeznania nie wnie-
sły jednak nic ciekawego do sprawy.
Matka Mędrcekiego — Katarzyna
Miernik — jest ciężko chora i nie stawi-
ła się na rozprawę. Sąd postanowił de-
legować sędziego Mersona, referenta
sprawy, do łóża chorego świadka jutro,
o godzinach rannych, celem przyjęcia
od niej zeznań. Po tych zeznaniach, za-
biorą głos już strony. (gas)

Grand-Kino

Początek o godz. 4-ej po pol.

Największy sukces polskiej kinematografii

CZY LUCYNA TO DZIEWCZYNA?

obsada
JADWIGA SMOSARSKA
EUGENJUSZ BODO
CWIKLIŃSKA — GRABOWSKI.
Passepants i bil. ulgowe nieważne.
Nadpr. aktualności Paramountu.

KINO
"EUROPA"
NARUTOWICZA 20.

Przebojowa komedia

„Wiosenna Parada“

z Franciszką GAAL
(niezapomniany CSIBI) w r. gl.
Początek 4 pp.

Kochanka b. premiera Francji skazana za naruszenie moralności publicznej.—Pierwsze kroki na arenie politycznej. — Pod sztandarem radykalizmu społecznego Miłość i śmierć Joanny Noutreau

W prasie paryskiej przed kilku dniami ukazała się drobna wiadomość o zgonie Joanny Noutreau. Nikt nie zwrócił na tę wzmiankę uwagi — czyż mało ludzi umiera codziennie na całym świecie? Ale nazwisko to budziło pewne wspomnienia i już po dwóch dniach wielki tygodnik „Candide” przyniósł sensacyjną opowieść o tej kobiecie, która, jak się okazało, była niegdyś przyjaciółką Arystydesa Brianda, dla niego porzuciła męża, dzieci, poświęciła swoją reputację i nawet zasiadła na ławie oskarżonych pod zarzutem naruszenia dobrych obyczajów.

Briand w ostatnich latach zapomniał o niej. Gdy umarł — pozostała ona bez środków do życia. I zmarła teraz na głuchej prowincji, przez wszystkich opuszczona, w skrajnej nędzy. A dzieje jej żywota, przy boku Arystydesa Brianda, wielkiego francuskiego męża stanu, mogłyby być scenariuszem sensacyjnego filmu.

Joanna Noutreau była córką bogatego właściciela doków okrętowych z Saint-Nazaire. Rodzina jej należała do arystokracji miejscowej. Nic dziwnego więc, że Joanna, która była kobietą niepospolitej urody, miała pretendenta do swej ręki i majątku ojca. Gdy miała lat 18 wydano ją za mąż za bankiera. I być może życie jej popłynęłoby spokojnie i bez wstrząsów, gdyby nie poznała na przyładku Arystydesa Brianda.

Poznanie to nastąpiło w wyjątkowych okolicznościach. Joanna spacerowała z dzieckiem, gdy nagle zaczął padać deszcz. Stanięła bezradna, oglądając się wokoło, by przywołać fiakra, gdy nagle wyrósł przed nią Briand z otwartym parasolem.

— Czy pani pozwoli służyć sobie?

Briand był wówczas młodym adwokatem. Miły, sympatyczny, wspaniały causeur, umiał umówić sobie kobiety. I gdy tak stał, uśmiechając się szelmowsko, młoda kobieta skinęła głową. A gdy się rozstali, po 15 minutach, mieli już wyznaczone spotkanie na następny dzień. To zadecydowało o losach Joanny.

Trzeba znać zwyczaje i obyczaje francuskich miast prowincjonalnych. Sekretów tam nie ma. Życie ludzkie płynie na oczach wszystkich. I tajemnica Brianda i pani Joanny szybko została wysłędzona.

Plotka szła z jednego krańca miasta do drugiego, urastając do rozmiarów niemal skandalu. Mieszczuchy francuskie rzucili się na nią, jak zgłodniałe wilki na żer. A ponieważ Briand wówczas nosił miano „anarcho - socjalisty”, tembardziej starano się rozdać plotkę do niezwykłych rozmiarów. Zaczęto ich przesładować. I pewnego dnia do żandarmerji wpłynęła skarga — pięciu ludzi stwierdziło zgodnie, że zastali Joannę i Brianda w polu, w zupełnie niedwuznacznej sytuacji.

Podłość ludzka nie ma granic. Oczywiście oskarżenie było czcym wymysłem. Ale mimo katorycznych zaprzeczeń obojga, sąd w Saint - Nazaire skazał Brianda na miesiąc a Joanna na 8 dni wzięcia, za naruszenie dobrych obyczajów. Sąd apelacyjny zatwierdził wyrok. I dopiero w sądzie kasacyjnym umorzono sprawę.

Ale karjera adwokacka Brianda była zepsuta raz na zawsze. Został on wykreślony z urzędowego spisu palestry. Nie miał po co pozostawać dalej w Saint-Nazaire. Wyjechał do Paryża w poszukiwaniu szczęścia. Za nim wyjechała Joanna, która zdecydowała się na rozwód

z mężem i na rozstanie z dziećmi. Zamieszkali razem w skromnym mieszkanku na Montmartrze. Briand poświęcił się dziennikarstwu i zarabiał miesięcznie 150 franków.

Joanna Noutreau poznała nowe życie. Briand zabierał ją każdego wieczora na wiece anarcho - syndykalistów. W ich małym mieszkanku ciągle odbywały się zebrania. Przychodzili towarzysze partyjni. I Joanna również zainteresowała się działalnością polityczną.

Jej współżycie z Briandem, które rozpoczęło się w roku 1892, było szczere i serdeczne do czasu gdy Briand został posłem do parlamentu. Zamierzał ożenić się ze swą przyjaciółką, ale działalność polityczna porwała go tak dalece, że stale odkładał tę decyzję. W roku 1906 zostaje on poraz pierwszy ministrem — ministrem oświaty — wyprowadza się ze swego skromnego mieszkanka i wprowadza do ministerstwa i od tego czasu coraz rzadziej odwiedza swą przyjaciółkę. W tym właśnie czasie Briand zerwał z całą swą przeszłością socjalistyczną i z wszystkimi przyjaciółmi młodzieńca. A ponieważ Joanna pozostała wierna ideałom socjalistycznym, które sam w nią wmówił, Briand postanowił i z nią zerwać, aby nie psuć swej kariery politycznej.

Nie chciał jednak pozostawić jej bez żadnych środków. Odwiedzał ją raz miesięcznie i za każdym razem pozostawiał jej kopertę z pieniędzmi. Przed wojną Joanna otrzymywała od niego 10.000 franków rocznie. W roku 1931 powiększył on tę „pensję” do 40 tysięcy franków, ale równocześnie przestał u niej bywać i zapowiedział, by jej nie dopuszczano do niego. Za każdym razem, gdy przychodziła ona do ministerstwa, młodzi urzędnicy tłumaczyli jej, że „patron” jest zajęty. Aż pewnego dnia rozległ się w jej mieszkanku dzwonek telefonu:

— Patron umarł.

Joanna pobiegła do jego mieszkania. Nie wpuszczono jej. W czasie pogrzebu szła na szarym końcu. Na mogile człowieka, dla którego poświęciła wszystko, rzuciła swój medalion. Po kilku dniach otwarto testament Brianda. Zapomniał on o swej przyjaciółce. Joanna pozostała bez środków do życia.

Spadkobiercy Brianda — a pozostał on po swej śmierci 3 milionów franków, nie uznali jej prośb. I w najskrajniejszej nędzy, przez wszystkich zapomniana, zmarła w tych dniach kobieta, której w gruncie rzeczy zawdzięczała swą wielką karierę, wielki polityk francuski, Arystydes Briand.

Andrzej S.

Przed przyjęciem na uniwersytet, kandydaci będą poddani badaniom lekarskim

W dniu 1 listopada rozpoczyna się nowy rok akademicki na wyższych uczelniach w Polsce i w związku z tem ministerstwo oświaty wydało szereg ważnych zarządzeń, dotyczących studentów.

Inowacją jest wprowadzenie badań lekarskich dla nowowstępujących w roku bieżącym studentów. Studenci, ubiegający się o przyjęcie, będą musieli stanąć przed specjalnymi komisjami lekarskimi, i w wypadku stwierdzenia, że wskutek słabego zdrowia nauka na wyższych uczelniach jest niewskazana; w wypadku stwierdzenia zaraźliwych chorób skórnych i t. d. studenci nie będą przyjmowani na wyższe uczelnie.

Drugie zarządzenie wyznacza egzaminy dodatkowe dla tych studentów, którzy wskutek wojskowych ćwiczeń letnich nie mogli stanąć przed komisja-

mi egzaminacyjnymi we właściwym czasie. Podania o dopuszczenie do egzaminów będą przyjmowane do dnia 17 b. m., same egzaminy zaś odbędą się w czasie od 29 do 31 b. m.

Celem zapobieżenia nadużyciom przy udzielaniu w tym roku stypendjów, wszyscy kandydaci ubiegający się o stypendja muszą w podaniach swych wskazać bardzo szczegółowo za wód i sytuację materialną rodziców, co będzie bardzo skrupulatnie sprawdzane.

I wreszcie unormowano sprawę studentów, którzy mają już absolutorium, t. zn. przesłuchali wszystkie wykłady, lecz jeszcze nie składali egzaminów na stopień magistra. Studenci ci będą opłacać połowę czesnego, jeśli chcą korzystać z bibliotek uniwersyteckich, świadczeń studenckiej kasy chorych, ulg przyjazdowych na kolejach tramwajach. (i

CASINO

dzisiaj i codziennie

w filmie

NORMA SHEARER
ROBERT MONTGOMERY
HERBERT MARSHALL

„Twe usta kłamią“

„LUNA“

Dzisiaj pocz. 4 p.pol.

Dzisiaj poraz ostatni

WIG. VICTOR HUGO
W ROL. GL. HARRY BAUR
PRODUKCJA 1934/35

Parcele budowlane

przy ul. Krzemienieckiej i Retkińskiej do sprzedania
Zgłoszenia: Piotrkowska 40 do p. Hermana
w dni powszednie od 10—12 i od 4 do 6 po południu

TEATR

MUZYKA SZTUKA

TEATR MIEJSKI

Dzisiaj, w środę, atrakcyjna komedia Vulpes „Zwycięzłem kryzys”. W czwartek jedyny występ dawno niewidzianej w Łodzi polskiej Yvety Guilbert - Hanki Ordonówny w zupełnie nowym repertuarze.

W piątek trzecia skolei w tym sezonie premiera: ciekawa sztuka czołowego pisarza wieckiego L. Leonowa p. t. „Skutarewski”. Sztuka ta nie jest bynajmniej przeróbką wieści Leonowa pod analogicznym tytułem. Próby pod reżyserją W. Czengerego na ul. Czerwnej.

ŁÓDZKIE TEATRY POPULARNE
(Ogrodowa 18).

Dzisiaj, w środę, o godz. 8.15 wieczorem, dalszym ciągu ciesząca się niebywałym powodzeniem kasowym operetka w 3 aktach Gilberta „Noc w Kairze”, w reżyserji Stanisława Zielińskiego, w gościnie występującymi artystami operetki warszawskiej: Liljaną Zamorską, ni Grey, Marjana Demara, Aleksandra Oleśnickiego i innych.

TOURNEE GRANACHA.

Znakomity artysta Aleksander Granacha jedźdza wraz z swoim zespołem miasta wództwa łódzkiego ze sztuka Fryderyka Fabia „Złota lata”.

Marszruta Aleksandra Granacha przedstawi się następująco: 14 i 15 bm. Piotrków, 16 — Brzeziny, 17 — Pabjanice, 18 — Zduniska, 19 — Kalisz.

RADYOPROGRAM

ŚRODA, 10 października 1934 r.

- 6.45—6.48: Pieśń „Kiedy rano wstają”
- 6.48—6.58: Muzyka (płyty). 6.58—7.00: Gimnastyka. 7.08—7.15: Muzyka (płyty).
- 7.25: Dziennik poranny. 7.25—7.35: Muzyka (płyty). 7.35—7.40: Chwilka pań domu.
- 7.50: Zapowiedź programu. 7.50, 8.00: Koncert reklamowy. 8.00—11.57: Przerwa. 11.57—12.00: Sygnał czasu z Warszawy. Hejnał z Krakowa.
- 12.03—12.05: Wiadomości meteorologiczne.
- 12.10: Codzienny Przegląd Prasy Polskiej.
- 12.10—13.00: Muzyka lekka w wykonaniu zespołu jazzowego Czosnowskiego. — Transmisja z Wilna. 13.00—13.05: Dziennik południowy.
- 13.05—13.30: Dwa dziesięć pięć minut na grzech — płyty. 13.30—15.30: Przerwa. 15.30—15.35: Wiadomości o eksporcie polskim.
- 15.45: Przegląd giełdowy. 15.45—16.00: Recital teatralny.
- 16.00—16.45: „Świat przez radio” — gazeta dźwiękowa Nr. 2 — pios. Herweya z muzyką Michała Jaworskiego.
- 16.45—17.00: Pogawędka Wacława Frenkla „Chwilka pytań”.
- 17.00—17.25: Recital skrzypcowy Zdzisława Roesnera.
- 17.25—17.35: Pogadanka dla kobiet p. t. „Wiosna na sezon jesienny” — wygł. Marja A. wiczowa.
- 17.35—17.50: Muzyka lekka w wykonaniu orkiestry Dinicu — płyty.
- 17.50—18.00: Poradnik sportowy.
- 18.00—18.10: Muzyka (płyty).
- 18.10—18.15: Repertuar teatrów.
- 18.15—18.45: Koncert orkiestry reprezentacyjnej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach pod dyr. Jarosława Leszczyńskiego.
- 18.45—19.00: Odczyt gospodarczy p. t. „Wzrost wystarczalności jako lekarstwo na kryzys” wygł. dr. T. Lychowski.
- 19.00—19.20: 20 minut muzyki starych mistrzów — Transmisja z Krakowa.
- 19.20—19.30: Pogadanka aktualna.
- 19.30—19.45: Koncert kwartetu wokalistów stów pod kier. Czesława Zelechowskiego.
- 19.45—19.50: Odczytanie programu na następny.
- 19.50—20.00: Wiadomości sportowe.
- Wywiad z plk. Brochwic - Lewińskim z esem Pol. Zw. Jeździeckiego na temat rocznych mistrzostw.
- 20.00—20.45: „To samo a jednak co innego” płyty.
- 20.45—20.55: Dziennik wieczorny.
- 20.55—21.00: „Jak pracujemy w Polsce”.
- 21.00—21.30: Koncert Chopinowski w wykonaniu Wiktora Łabuńskiego.
- 21.30—21.40: Muzyka (płyty).
- 21.40—22.00: Recital śpiewaczy Franciszki Kłówny.
- 22.00—22.15: Koncert reklamowy.
- 22.15—23.00: Muzyka taneczna z restauracji „Gastronomia”.
- 23.00—23.05: Wiadomości meteorologiczne komunikacji lotniczej.
- 23.05—23.30: D. c. muzyki tanecznej z restauracji „Gastronomia”.

NISKIE CENY —

najprzedniejsze gatunki w Konsumie. Jest znana maksyma — jesteśmy za to by kupować liche towary. Ta zasada powinna być również przyswiecać każdemu tożsamość, gdyż nie należy dać się ośnić zbyt niskim nom. Toteż należy zawsze pamiętać, że nie mielibyśmy naszym dom towarowy Konsumu Włodzkiej Manufakturze (Rokicińska 54) jazd tram. 10 i 6) nietylko sprzedaje swoje po rewelacyjnie niskich cenach, lecz towary te są również najprzedniejszej jakości. Wystarczy wymienić wytworna bielizna i męska z wyrobów Włodzkiej Manufaktury oraz konfekcję i obuwie, które są w najprzedniejszego gatunku. Hasłem Konsumu jest — niskie ceny, nie za tandetę, lecz za sokołwartościowe towary.

Kurjer Handlowo-Przemysłowy

łódzkiego okręgu włókienniczego.

Rokowania handlowe Polski z Anglią

Dziś wznowienie pertraktacji. — Ewolucja polskiego handlu zagranicznego. — Stosunki z Anglią

Rozpoczynając się dziś w Londynie rokowania polsko - angielskie o nowy traktat handlowy stanowią w naszej polityce traktatowej wydarzenie o znaczeniu zupełnie pierwszym.

Doniosłość stosunków gospodarczych polsko - angielskich wiąże się przede wszystkim z ewolucją, jaką od lat przeżywa nasz handel zagraniczny. Po powstaniu niepodległego Państwa Polskiego najważniejszym naszym kontrahentem handlowym były Niemcy, jako odbiorca proc. całego eksportu polskiego; następnie miejsca zajmowały Austria, Czechosłowacja, Węgry, Rumunia... i gdzieś szarym końcu Wielka Brytania.

Taki stan rzeczy trwał do roku 1926, kiedy rozpoczęła się równoległe do problemu morskiego postępująca ewolucja naszego handlu zagranicznego. Dziś, po osmiu latach, możemy ocenić, jak ogromnych zmian stała się ona przy tym. Kraje Europy Środkowej nie tylko przestały być centrum zainteresowań handlowych Polski, ale znalazły się na szarym końcu jej eksporterów i importerów. Cyfry naszego obrotu towarowego na rok 1933 świadczą, że stosunki nasze z krajami sąsiednimi zredowały się do jednej trzeciej stanu z roku 1925. Udział nasz w środkowo-europejskich wymianach jest dziś tak już niewielki, a kierunek ewolucji tak wyraźny, że za kilka lat będziemy zapewne świadkami zupełnego wystąpienia Polski z handlu zagranicznego Europy.

Zagraniczny handel Polski poszedł w tym kierunku. Z dróg kontynentalnych przeszedł na drogi morskie. Na szarym końcu obecnych kontrahentów handlowych wysunęła się Anglia, która jako odbiorca bezmała 20 proc. całości naszego wywozu zagranicznego, ma ten ogromny udział Anglii w naszym handlu zagranicznym czyni rozpoczynając rokowania wydarzeniem gospodarstwa wielkiej wagi. Wagę tę zwiększa przede wszystkim fakt, że stosunki handlowe w ostatnich czasach poważnie wzmożone przez stosunki finansowe, wyrażające się, jako coraz bardziej intensywne zaangażowanie się kapitałów angielskich na rynku polskim.

Polska wyobraża wobec Anglii kraj niebezpieczny — a ten stosunek wzajemny kształtuje odpowiednio charakter wymian handlowych między obu krajami. Polska sprzedaje Anglii więcej, niż od niej kupuje i uzyskuje na ten sposób nadwyżki zużywać może na spłatę swych zobowiązań finansowych. Ten całkowicie normalny stan rzeczy znajduje swój wyraz w cyfrach obrotu towarowego między Anglią a Polską: w roku 1933 bilans handlowy zamknięty został na naszą korzyść czynnem saldem w wysokość 100 milionów złotych.

Umowa między Anglią a Polską winna być i uregulować całokształt zagadnień ekonomicznych, jakie w stosunkach wzajemnych obu krajów mogą wchodzić w rachubę. Zagadnień tych istnieje bardzo wiele, uwarunkowały je takie okoliczności, jak długi odstęp czasu od chwili zawarcia konwencji, dotychczas obowiązującej (rok 1923), olbrzymie przeobrażenia koniunkturalne i strukturalne, jakie w zakresie organizacji gospodarstwa uległa Anglia, wreszcie, po naszej stronie, przejście do systemu, opartego na nową taryfę celną.

Trudności, jakie trzeba będzie przez zwyciężyć, aby doprowadzić do unormowania stosunków handlowych polsko - angielskich, będą zapewne bardzo poważne. Trudności te powiększą jeszcze zagadnienia, leżące poza ścisłym obrębem spraw handlowych, ale wchodzące w szerszy zakres ogólnych stosunków gospodarczych: mamy tu przede wszystkim — na myśli od lat tocząca się walkę — konkurencyjną przemysłów węglowych obu krajów o północno - europejski rynek zbytu.

Trudności więc będą zapewne bardzo poważne. To, co uprawnia wiarę w ostateczne ich zwyciężenie, to znamienność — i bardzo dla nas korzystna — ewolucja, jaka dokonała się w Anglii w poglądach na rolę gospodarczą i na przyszłość naszego kraju.

Jakże odległe wydają się te czasy, gdy Lloyd George, odbijając pogląd znacznej części opinii angielskiej, określał Polskę, jako „efemerydę polityczną”, jako twór, który „pewnego dnia tak samo niespodziewanie zniknie z powierzchni życia politycznego Europy, jak nie spodziewanie się na niej znalazł”.

Dziś ten sceptyczny pogląd na trwałość politycznego i gospodarczego organizmu Polski należy już do bezpowrotnej przeszłości. Dominantą obecnego stosunku opinii angielskiej do Polski jest wiara w jej wielką przyszłość polityczną i gospodarczą oraz tendencja do stworzenia takich warunków współpracy,

które umożliwiłyby Anglii uczestniczenie w korzyściach, jakie ta przyszłość przyniesie. Dla Anglii Polska wyobraża wielkie i niewyżyskane możliwości przywzrostowe, jeden z owych expanding markets których zdobycie zostało świeżo ogłoszone przez Federację Przemysłów Brytyjskich, jako najważniejszy postulat polityki gospodarczej.

Dlatego — mimo, że nie brak głosów pesymistycznych oceniających perspektywy, jakie otwierają rozpoczynające się rokowania — sądzimy, że ich rezultaty sprostają naszym nadziejom, że doprowadzą one nie tylko do likwidacji bezcelowej i szkodliwej walki konkurencyjnej, nie tylko do ustalenia sprawliwych zasad obrotów handlowych, ale do zrucenia mocnych podstaw pod najściślejsze zbliżenie ekonomiczne Polski i Wielkiej Brytanii.

J. W.

Termin płatności podatku dochodowego

Według wyjaśnień władz skarbowych ci płatnicy podatku dochodowego, którzy otrzymają nakazy w terminie do 15 bm. będą obowiązani zapłacić różnicę pomiędzy wymierzonym podatkiem, a wpłaconą zaliczką do dnia 1 listopada. Ci płatnicy, którzy otrzymają nakazy po 15 października, mają obowiązek wpłacania należności w ciągu 30 dni od daty otrzymania nakazu. Do tych terminów płatności dochodzi ulgowa okres 14-dniowy.

Za okres ten nie są pobierane odsetki karne, jednak egzekucje mogą być w tym terminie przeprowadzone.

ŁÓDZKA GIELDA ZBOŻOWA.

Na wczorajszym zebraniu łódzkiej giełdy zbożowo - towarowej notowano: żyto 16.00—16.25, pszenica 19.00—19.50, jęczmień browarowy 19.50—20.50, jęczmień przemysłowy 17.00—17.75, owies 17.50—18.00, mąka żytnia 1) 22.00—23.00, mąka żytnia 2) 23.00—24.00, mąka pszenna 29.00—31.00, otręby żytnie 9.25—9.75, otręby pszenne 9.25—9.75, otręby pszenne grube 9.75—10.25, rzepak 39.00—41.00, groch Victoria 46.00—50.00, makuch lniany 20.00—21.00, makuch rzepakowy 15.00—16.00, ziemniaki jadalne 3.00—3.50, mak niebieski 41.00—46.00. Usposobienie ogólne spokojne.

Dopląty do świadectw, czy kontyngent?

Jak zręczałować podatek obrotowy? — Konieczność uwzględnienia sytuacji poszczególnych branż. — Wymiar podatku za pośrednictwem Izby Przemysłowo-Handlowych

Ankieta „Republiki” wśród organizacji kupieckich

(m) W dalszym ciągu naszej ankiety, na temat: „Jak należy zręczałować podatek obrotowy”, zwróciliśmy się do Centralnego Stow. Kupców i Przemysłowców woj. łódzkiego, którego dyrektor, p. H. Szwarzman, udzielił nam następujących informacji:

— Stowarzyszenie nasze nie skonkretyzowało jeszcze swego projektu zręczałowania podatku obrotowego, powszechne jednak jest opinia, że w obecnej formie, nie da się on utrzymać. W ciągu ostatnich lat, w których wymiar tego podatku oparty był na zgóry określonych obrotach, zaszło tyle zmian, że i forma zręczałtu musi ulec gruntownej, zasadniczej zmianie. Poważny spadek obrotów, ale różny w różnych branżach, scalenie podatku od szeregu artykułów monopoli-

wych, co powoduje wyłączenie obrotu niemi z ryczałtu — wszystko to wskazuje na konieczność przebudowy obecnego systemu ryczałtowego poboru podatku obrotowego. Pozatem zachodziła by trudność w ustaleniu przeciwnych obrotów, mających służyć za podstawę wymiaru, już choćby z tego względu, że w ciągu ostatnich trzech lat obowiązujący ryczałt, oparty na przeciwnych obrotach z lat poprzednich.

Z tych wszystkich względów stowarzyszenie nasze uważa za niezbędne zastosowanie zasadniczo innego sposobu rozwiązania tego zagadnienia. Jesteśmy właśnie w toku opracowywania i uzgadniania naszych poglądów na tę kwestję. Narazie wysuwają się w tym względzie dwie koncepcje.

Jedną z nich, by podatek obrotowy powiązać ze świadectwami przemysłowymi, w formie stałych określonych dopłat. Jednakże to wymagałoby reformy samych świadectw. Obecnie zręczałowany podatek opłacał przedsiębiorstwa handlowe III i IV kategorii, obrót zaś ich podzielony jest na 13 grup. Gdyby zatem zastosowano pobór podatku w formie dopłat do świadectw, mielibyśmy tylko 2 grupy, co, oczywiście, dla ogromnego procentu płatników stanowiłoby ciężar nie do zniesienia. Z tego więc powodu, należałoby świadectwa przemysłowe zróżniczkować dodatkowo co najmniej na 3—4 grupy. Pozatem przy tak zręczałowanym podatku należałoby ustalić inne normy dla poszczególnych branż — ze względu — jak to już powie działem — na bardzo niejednorodną sytuację, w jakiej one obecnie się znajdują.

Dругa, wysuwana przez część naszych członków koncepcja zręczałowania podatku obrotowego, przewiduje ustalenie przez min. skarbu kontyngentu podatkowego z podziałem wyznaczonej sumy między płatników za pośrednictwem Izby Przemysłowo-Handlowych i organizacji kupieckich.

Rozbite rokowania

Blok średniego przemysłu nie osiągnął porozumienia ze Zw. przemysłu zarobkowego

(m) Rokowania o wspólną listę radców Izby Przemysłowo-Handlowej, prowadzone między Zw. Włókienniczego Przemysłu Zarobkowego — z jednej strony i Krajowym Zw. Przemysłu Włókienniczego oraz Stow. Fabrykantów Przemysłu Włókienniczego — z drugiej — uważać należy za definitywnie zerwane.

Aczkolwiek blok wyborczy średniego przemysłu wyrażnej odpowiedzi negatywnej Zw. Przemysłu Zarobkowego w sprawie przyznania mu jednego mandatu — nie udzielił, to jednak dokonanie na onegdajszym zebraniu ostatecznego podziału mandatów bez uwzględnienia tego Związku świadczy, iż blok wyborczy nie widzi możliwości pójsicia na dalsze ustępstwa.

Według ustalonego na onegdajszym zebraniu podziału mandatów — Stow. Fabrykantów reprezentowane byłoby przez 3 radców, Krajowy Zw. — przez 2 i sekcja przemysłowa Stow. Polskich Kupców i Przemysłowców Chrześcijańskich — przez jednego. Jednocześnie lista mandatów zostałaby tak ułożona, by figurowało na niej 2 do 3 przedstawicieli przemysłu prowincjonalnego, zrzeszone-

go w powyższych organizacjach oraz przedstawicieli tkalni zarobkowych — z ramienia Fabrykantów i przedstawicieli przedalni zarobkowych — z ramienia Krajowego Związku.

Wobec nieosiągnięcia porozumienia, Zw. Przemysłu Zarobkowego definitywnie postanowił zgłosić własną listę kandydatów i w związku z tem przyspieszył prace przedwyborcze. Obecnie Zw. przeprowadza rozmowy z przedstawicielami niezrzeszonego przemysłu zarobkowego, mające na celu uzyskanie jego poparcia. Jak można przypuszczać, Zw. będzie dążył do wystawienia wspólnej listy zrzeszonego i niezrzeszonego przemysłu zarobkowego.

Rozbitcie rokowań średniego przemysłu stwarza w ogólnej akcji wyborczej nową sytuację. Wobec uzgodnienia stanowiska kupieckiego i całkowitego porozumienia w wielkim przemysle, obecnie istnieje ewentualność wyborów drogą głosowania jedynie w drugiej kurji przemysłowej. Nie jest jednak wykluczone, że jeszcze w ostatniej chwili zaidą zmiany, umożliwiające powołanie do życia nowej Izby w drodze kompromisu.

Ten projekt też posiada wiele do brych stron. Przedewszystkiem pozwalałaby ona na bardziej szczegółowe i bezpośrednie wniknięcie w możliwości płatnicze poszczególnych przedsiębiorstw, niż to się dzieje obecnie. Realizacja tego projektu nie byłaby tak trudna, jak to na pozór mogłoby się wydawać. Powołanie przez Izby obywatelskich komisji szacunkowych i czynna pomoc zrzeszeń prawdopodobnie pozwoliłaby na szybki i jak najbardziej sprawliwy podział skontyngentowanego podatku między płatników.

Który z tych projektów stanie się oficjalnym poglądem naszego stowarzyszenia, ustalone zostanie na zebraniu, które się odbędzie w najbliższych dniach. — W tej chwili nie podlega już dyskusji pogląd, że należy utrzymać zręczałowany podatek, zmniejszyć go i ustalić na 2—3 lata.

